

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน
ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สุกัญญา พลรัฐธนาสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน
ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สุกัญญา พลรัฐชนาสีทธิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

**THE DEVELOPMENT OF ABILITY READING OF STUDENTS WITH
LEARNING DISABILITIES BY THAI READING PATTERN
WITH ELECTRONIC BOOKS**

SUKANYA PONRATTANASIT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN SPECIAL EDUCATION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2015

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ชื่อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
THE DEVELOPMENT OF ABILITY READING OF STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES BY THAI READING PATTERN WITH ELECTRONIC BOOKS

ผู้วิจัย

นางสุกัญญา พลรัฐธนาสิทธิ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล) ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ดร.ปรีดา เบ็ญการ)

..... กรรมการและเลขานุการหลักสูตร
(ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.นัทธี บุญจันทร์)

..... กรรมการจากบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.สรุติพงษ์ ภูวัชรวรานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองวิทยานิพนธ์แล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุร จตุสุวรรณ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัย

นางสุกัญญา พลรัฐนาสิทธิ ปีการศึกษา 2558

ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ปรีดา เบ็ญการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านในถุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบแม่บทการสอนอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ดำเนินการทดลองตามแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนหลัง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ และการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	The Development of ability reading of Students with learning disabilities by Thai reading pattern with Electronic Books
Researcher	Mrs.Sukanya Ponrattanasit Academic year: 2015
Degree	Master of Education Program in Special Education
Advisors	1. Associate Professor Dr. Pacharee Chewpatanagul 2. Dr. Preeda Benkarn

Abstract

The purposes of this study were to examine reading ability of students with learning disabilities using thai reading pattern with electronic books and to compare reading ability of students with learning disabilities before and after using thai reading pattern with electronic books. Participants in this study were 6 third and fourth grade students enrolled in the 2nd semester 2013 academic year at Bannaithung School under the office of Nakon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4, obtained by purposive sampling. Instrument tools were the lesson plan on thai reading pattern, electronic books, as well as reading ability test. A one group pretest–posttest design was used. Statistics for analyzing the data were median, interquartile range, and the Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test.

The research findings showed that:

1. reading ability of students with learning disabilities after using thai reading pattern with electronic books was in the very good level.
2. the reading ability of students with learning disabilities after using the thai reading pattern with electronic books was significantly higher than that of those students at .05

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.ปรีดา เบญจการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา เสียสละ ทูมเทเวลา ถ่ายทอดความรู้ วิธีการ ให้คำแนะนำ คอยตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ และช่วยเหลือศิษย์ตลอดมาด้วยความตั้งใจและเต็มใจเสมอ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ก่อสุวรรณ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการปรับแก้บทความภาษาอังกฤษให้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทมาศ หมัดอาด้า ดร.มณีนัดนา โนนห้าวรอ อาจารย์วิลาศ ชูช่วย อาจารย์อุบลรัตน์ นานาผล อาจารย์วรวิจิ จันทรวินาศ และท่านอาจารย์ปราณี ลิ้มทอง ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้การแนะนำ เป็นอย่างดียิ่ง

ความสำเร็จในครั้งนี้จะมีไม่ได้ถ้าขาดการช่วยเหลือ สนับสนุน และให้ความร่วมมือจาก ท่านผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านในดุ้ง ทุกคน ในการจัดเก็บข้อมูล การวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย และกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่นักศึกษาเป็นอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่ บิดา มารดา บุรพจารย์ ที่ให้ความรัก ความเมตตา และห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศุภัญญา พลรัฐธนาสิทธิ์

ธันวาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญภาพ.....	(7)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่บทการสอนอ่าน.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
แบบแผนการวิจัย.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปผล.....	80
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	94
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	132
ประวัติผู้วิจัย.....	139

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ความสอดคล้องของวิธีสอนกับธรรมชาติที่มาของภาษา.....	39
2	แสดงปฏิทินในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
3	แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	76
4	แสดงความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ หลังสอน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	77
5	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ แม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	78
6	การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผน การจัดการเรียนรู้ตามแบบแม่บทการสอนอ่าน.....	133
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	136
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	137
9	การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	138

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 กระบวนการจัดทำและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	51
3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน แบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	63
4 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	65
5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่ง ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้าน วัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มุ่งพัฒนาผู้เรียน ทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4)

การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง โดยคนเราอาศัยความรู้และความคิดจากการอ่าน เป็นกรอบในการดำเนินชีวิตและยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งประเทศที่จะพัฒนาได้ ต้องอาศัยประชาชนในชาติที่มีความสามารถในการอ่าน เลื่อนนำความรู้และความคิดมาพัฒนาชาติ ให้เจริญรุ่งเรือง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549: 2) เพราะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ ที่ช่วยสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาสติปัญญา ปัจจุบันการสื่อสารของมนุษย์ได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การติดตามข่าวสารจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งของคนในสังคม การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เราติดตามข่าวสารและนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ การอ่าน

มิได้ให้เพียงความรู้เท่านั้น ยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การอ่านยังช่วยประเทืองปัญญา ผู้อ่านยังสามารถใช้ทักษะการอ่านค้นคว้างานด้านวิชาการและใช้ความรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่งานในอาชีพของตนได้ การอ่านนอกจากจะมีความสำคัญนานัปการแล้ว ยังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับวัยเรียนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในการศึกษาระดับสูง การอ่านจะเข้ามามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นทุกคนจึงควรฝึกฝนการอ่านอย่างแท้จริง เพราะไม่ว่าวิชาใดถ้าการอ่านดีการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีไปด้วย ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเน้นทักษะการอ่านให้มากซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมความยากลำบากในการอ่าน อันได้แก่อาการเครียด เกร็ง กัดริมฝีปาก ขมวดคิ้วนี้หน้าเวลาอ่าน แสดงอาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ ในด้านการอ่านจะอ่านคำไม่ถูก อ่านข้ามคำ อ่านหลงบรรทัด อ่านสลับคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง อ่านช้า พยายามอ่านทีละคำ นอกจากนี้ยังมีปัญหาไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่สามารถตอบได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเกี่ยวข้องกับอะไร ทำให้ขาดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประสบกับปัญหาย่างยากในการเรียน ถึงแม้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เหล่านี้จะมีระดับสติปัญญาเหมือนผู้เรียนปกติอื่น ๆ ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถที่จะเรียนวิชาบางวิชาได้ หรืออาจเรียนช้ากว่าเพื่อนหลายปี หรือทำคะแนนได้ต่ำกว่าระดับที่เราคาดหวังไว้เป็นอันมาก เนื่องจากขาดความสามารถในการอ่าน (ศรียา นิยมธรรม, 2546: 42) หากพิจารณาถึงลักษณะของความยากลำบากในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คือ อ่านคำไม่ถูกต้อง อ่านไม่ออก อ่านสลับคำ อ่านซ้ำ เนื่องจากเด็กมีปัญหาในการจำตัวอักษรไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อนและที่สำคัญเด็กไม่สามารถแยกเสียงสระจากคำที่อ่านได้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 65) นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการจำพยัญชนะ สระ สับสน โดยเฉพาะสระประสมซึ่งเป็นสระที่เกิดจากการนำสระเดี่ยวมาประสมกัน ส่งผลทำให้เกิดความสับสนระหว่างพยัญชนะกับสระ และทำให้ไม่สามารถอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสมได้ เพราะแยกแยะเสียงพยัญชนะกับสระในคำไม่ได้ (หนึ่งฤทัย รอดพัน, 2552: 32)

สำหรับแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น ศรียา นิยมธรรม ได้กล่าวถึงงานวิจัยของศาสตราจารย์เจเน็ต เลอร์เนอร์ ไว้ว่า ไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาสตราจารย์อติชาเบธ คอปปีทซ์ ที่สรุปไว้เช่นกันว่า ปัญหาการเรียนรู้อันยากของเด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถแก้ไขหรือใช้เทคนิคในรูปแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทในการเลือกใช้เทคนิค

วิธีสอน ใช้สื่อ รวมไปถึงสร้างสรรค์สื่อที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็กแต่ละคน (ศรียา นิยมธรรม, 2546: 54) ดังนั้นในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน สื่อการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กให้มากที่สุด

สำหรับวิธีการสอนอ่านภาษาไทยนั้นมีความคล้ายกันหลายวิธี เช่น การสอนอ่านเป็นคำและประโยค การสอนแบบสะกดตัวผสมคำ การสอนโดยใช้บทเรียนจากประสบการณ์ ซึ่งแต่ละวิธีก็มีจุดเด่นหรือข้อดีที่แตกต่างกันออกไป โดย บันลือ พุกกะวัน (2538: 7) ได้นำข้อดีของวิธีการสอนอ่านทั้ง 3 วิธีมาประยุกต์เข้าด้วยกัน และผนวกกับกระบวนการวิเคราะห์ สรุปรูป ทบทวน ซ่อมเสริม เป็นวิธีสอนอ่าน อีกวิธีหนึ่งที่เรียกว่า วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน หรือธรรมเนียมการสอนอ่าน ซึ่งวิธีการสอนอ่านดังกล่าว มีข้อดีคือ 1) การสอนอ่านเป็นคำและประโยค วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำที่อ่านได้ เหมาะที่จะใช้เริ่มหรือนำบทเรียนใหม่ 2) การสอนแบบสะกดตัวผสมคำ วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้ตัวสะกดได้เองเมื่อพบคำใหม่ และ 3) การสอนโดยใช้บทเรียนจากประสบการณ์ เป็นการสอนที่จัดทำขึ้นเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับประสบการณ์ที่นำมาสู่การอ่าน โดยผู้สอนจัดแผนภูมิประสบการณ์ร่วมกับผู้เรียนในการพัฒนาการสอนอ่าน ช่วยย้ำการใช้คำและช่วยให้เด็กจำรูปคำได้แม่นยำขึ้น

นอกจากการเลือกใช้วิธีสอนที่มีความเหมาะสมแล้ว การเลือกใช้สื่อประกอบการสอนก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะสื่อการสอนที่เหมาะสมจะช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดในการเรียนรู้ รับรู้ และส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นได้อีกทางหนึ่ง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบ โครงสร้างของหนังสือที่สามารถเปิดพลิกหน้าสื่อเหมือนกับการเปิดหนังสือมีทั้งภาพและเสียง โดยสามารถอ่านเนื้อหาพร้อมกับรับฟังและชมภาพบนจอคอมพิวเตอร์ได้ทั้งแบบพกพาและแบบตั้งโต๊ะ (จิระพันธ์ เดมะ, 2545: 1-3) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังมีการจัดระบบการนำเสนอเนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถอ่านและเรียนรู้เนื้อหาสาระในเล่มได้ตามความสนใจและความแตกต่างของแต่ละบุคคล มีการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเองจากโปรแกรมที่มีอยู่ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจในการเรียนมากขึ้น (พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์, 2540: 13) นอกจากนี้การจัดเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มจากบทเรียนหรือกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก สามารถทบทวนบทเรียนและทำกิจกรรมซ้ำ ๆ ได้ สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งเรียนรู้ช้ากว่าเด็กปกติและต้องบทยทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มักลืมง่าย (ผดุง อารยะวิญญู, 2539: 52)

ดังนั้นการนำวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ร่วมกัน จะทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจในการเรียนมากขึ้น ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน เพราะเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำที่อ่านได้ อ่านไล่ตัวสะกดได้เอง เมื่อพบคำใหม่ ช่วยย้ำการใช้คำและช่วยให้เด็กจำรูปคำได้แม่นยำขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถอ่านและเรียนรู้เนื้อหาสาระในเล่มได้ตามความสนใจและความแตกต่างของแต่ละบุคคล สามารถเลือกบททวนบทเรียนซ้ำ ๆ ได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเองจากโปรแกรมที่มีอยู่ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน กระตือรือร้นสนใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

จากการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนตามจุดเน้นของสถานศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 75.82 แต่สำหรับนักเรียนเรียนร่วมที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านพบว่า มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่นเดียวกับนักเรียนเรียนร่วมในโรงเรียนบ้านในถุ้ง ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการประเมินผลตามจุดเน้นสถานศึกษาด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 พบว่า นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีความสามารถในการอ่านร้อยละ 29.78 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 60.00 (โรงเรียนบ้านในถุ้ง, 2555: 27) และเมื่อผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยทำการทดสอบการอ่านคำจากบัญชีคำพื้นฐาน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการพบว่า คำที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องส่วนใหญ่เป็นคำที่ประสมด้วยสระประสมที่มีตัวสะกด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสมที่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินที่โรงเรียนกำหนดในจุดเน้นสถานศึกษา

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 และประโยชน์ที่ได้รับนอกจากจะทำให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านแล้ว ยังเกิดประโยชน์โดยตรงต่อครูผู้สอนที่จะได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับดี
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านหลังการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้าไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 275 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านในถุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตตัวแปร

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้เป็นคำพื้นฐานในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ประสมด้วยสระอັว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีระดับความสามารถในปัจจุบันคือ อ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวและสระอັว ที่ไม่มีตัวสะกดได้ จึงกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยมีโครงสร้างคำ ดังนี้

- 3.1 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง (ก จ ด ต บ ป อ)
- 3.2 คำที่ประสมด้วย สระอັว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด
- 3.3 คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม กน เกย และแม่กง
- 3.4 คำที่มีวรรณยุกต์

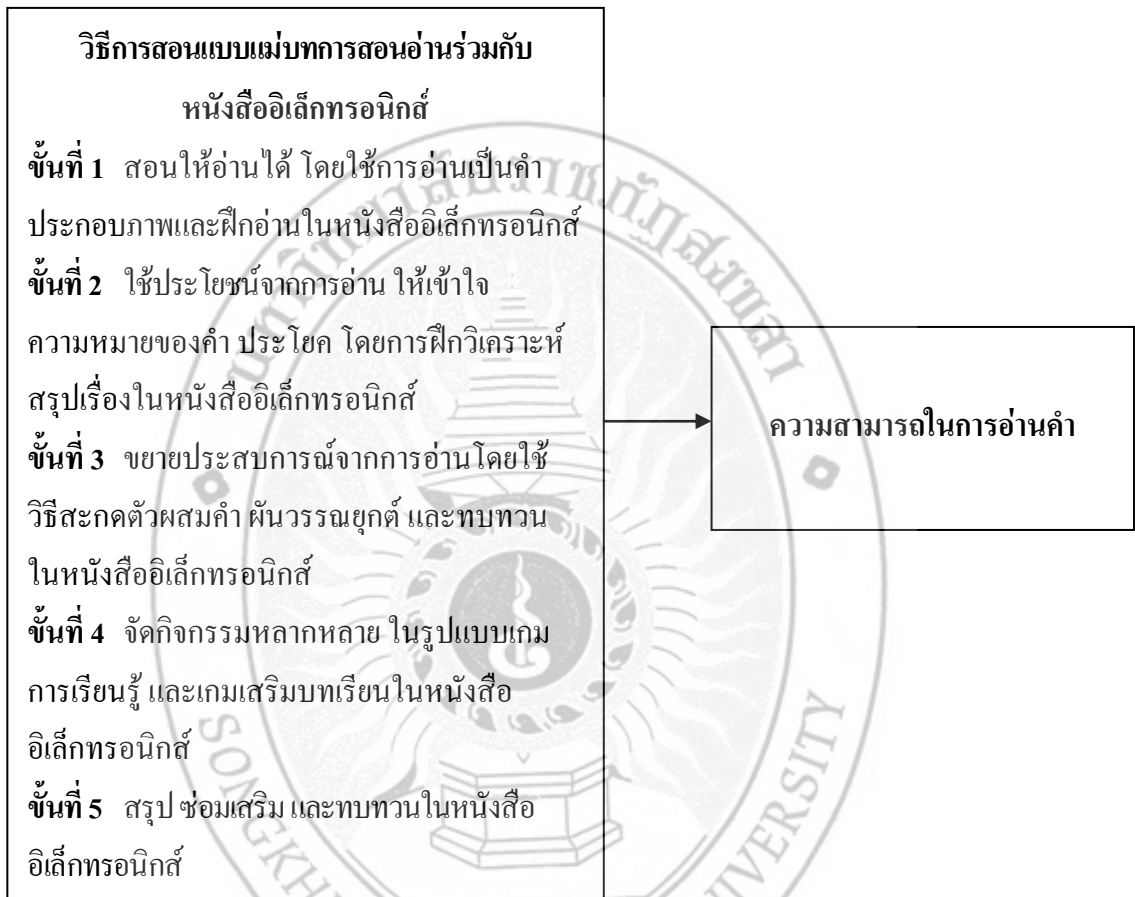
4. ขอบเขตระยะเวลา

ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 5 วัน จำนวน 35 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 16 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2556 ถึงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นียมศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กม กน เกย และแม่กง กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

2. วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระ สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านตามหลักการและแนวคิดของ บันลือ พลฤกษ์วัน (2538) ที่ได้นำข้อดีของการสอนอ่านแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ เข้าด้วยกันร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้โปรแกรม Desktop Author จำนวน 5 ชั้น ดังนี้

2.1 ชั้นสอนให้อ่านได้ โดยใช้การอ่านเป็นคำประกอบภาพและฝึกอ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2.1.2 ครูนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนว่าในภาพคือรูปอะไร เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ครูให้นักเรียนพูดคำนั้นอีกครั้งตามครู

2.1.3 ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด มาคู่กับบัตรภาพ แล้วครูอ่านนำนักเรียนและนักเรียนอ่านตามครู

2.1.4 ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดให้นักเรียนอ่าน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่าน ทำเช่นนี้จนกว่านักเรียนจะอ่านคำนั้นได้

2.1.5 นักเรียนฝึกอ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2.2 ชั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำและประโยคที่อ่าน โดยฝึกวิเคราะห์ สรุปรเรื่อง ข้อความที่อ่าน วิเคราะห์คำ และตอบคำถามจากเรื่องหรือข้อความซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 นำเรื่องหรือข้อความที่ประกอบไปด้วยคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ซึ่งนักเรียนอ่านได้ และคำที่ประสมด้วยสระอว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ในชั้นที่ 1 มาให้นักเรียนอ่าน และช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.2.2 บอกความหมายของคำและประโยคที่อ่าน

2.2.3 นักเรียนตอบคำถามจากคำและประโยคที่อ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2.3 ขันขยายประสบการณ์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ขยายประสบการณ์ทางการอ่านของผู้เรียน โดยใช้วิธีสะกดตัวผสมคำและผันวรรณยุกต์ มีขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำประสมด้วย สระอว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ในชั้นที่ 2.1 และ 2.2

2.3.2 นำคำจากชั้นที่ 1 และ 2 มาฝึกผันวรรณยุกต์

2.3.3 ฝึกอ่านคำและประโยคจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2.4 ขันจัดกิจกรรมหลากหลายในรูปแบบเกมการเรียนรู้และเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 จัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้

2.4.2 นักเรียนทำกิจกรรมเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2.5 ขันสรุป ทบทวน ซ่อมเสริม มีขั้นตอน ดังนี้

2.5.1 ครูทดสอบความรู้ประจำบทเรียน

2.5.2 นักเรียนแสดงผลงาน

2.5.3 ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน

2.5.4 นักเรียนที่ผ่านการประเมินทบทวนกิจกรรมการอ่าน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

3. ความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง การออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กม กน เกย และแม่กง โดยไม่ต้องสะกดคำ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มอื่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.2 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.3 การคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.4 นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
 - 1.5 การสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 ความสามารถในการอ่าน
 - 2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.5 องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก
 - 2.6 ประเภทของการอ่าน
 - 2.7 ปัญหาการอ่าน
 - 2.8 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
 - 2.9 ขั้นตอนในการสอนอ่าน
 - 2.10 วิธีการสอนอ่านเบื้องต้น
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่บทการสอนอ่าน
 - 3.1 ความเป็นมาของการสอนอ่านด้วยแม่บทการสอนอ่าน
 - 3.2 ลำดับขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้แม่บทการสอนอ่าน
 - 3.3 การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบแม่บทการสอนอ่าน
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่บทการสอนอ่าน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

- 4.1 ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 4.2 รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 4.3 กระบวนการจัดทำและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 4.4 ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- 4.5 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Learning Disabilities เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่ง ซึ่งมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

หน่วยงานของรัฐบาล ให้ความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้ (Learning Disabilities) ว่า หมายถึง ความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา ส่งผลให้บุคคลมีความบกพร่องด้านหนึ่งหรือมากกว่า ได้แก่ ด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ไม่รวมปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์ ปัญหาจากสิ่งแวดล้อม หรือความแตกต่างทางวัฒนธรรม (U.S. Department of Education, 2006)

สถาบันสุขภาพแห่งชาติ (NIH) สถาบันประสาทวิทยาแห่งชาติ (NINDS) ให้ความหมายของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า หมายถึง ความบกพร่องที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าใจหรือการแสดงออกทางภาษา ได้แก่ การพูด การเขียน การคิดคำนวณ การเคลื่อนไหว สมาธิ ซึ่งความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยที่เด็กเข้าเรียนในโรงเรียน (National Institutes of Health, National Institutes of Neurological Disorders and Stroke, 2007)

คาร์ณี อุทัยรัตนกิจ (2538: 31) ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาปานกลางถึงฉลาดเกินเกณฑ์ปกติ แต่มีความผิดปกติทางกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ความ

เข้าใจ และการใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน โดยมีระดับความสามารถจริงต่ำกว่าระดับสติปัญญา อย่างน้อยสองระดับชั้นในวิชาเฉพาะที่มีปัญหา

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 3) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวนักเรียน

ศรียา นิยมธรรม (2546: 143) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งทำให้นักเรียนมีปัญหาการเรียนด้านต่าง ๆ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การคิด หรือการคำนวณ รวมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการรับรู้จากการได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองแต่ไม่รวมถึงนักเรียนที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตา การได้ยิน การเคลื่อนไหวของร่างกายหรือปัญญาอ่อน ตลอดจนความบกพร่องทางอารมณ์และการเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม

จากความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา การเรียนรู้หรือเกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรม ส่งผลให้มีปัญหาความยุ่งยากในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรมกรรับรู้ทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งมีผลโยงไปถึงการมีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งด้านการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในเรื่องของการเคลื่อนไหว การรับรู้อารมณ์พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางพฤติกรรม ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนรู้

2. ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2544: 3) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ มีความบกพร่องทางการพูด มีความบกพร่องทางการสื่อสาร มีปัญหาในการเรียนวิชาทักษะ มีปัญหาในการสร้างแนวความคิดรวบยอด การทดสอบผลการเรียนให้ผลไม่แน่นอน ยากแก่การพยากรณ์ มีความบกพร่องทางการรับรู้ มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว มีอารมณ์ไม่คงที่บางครั้งระเบิดอารมณ์ใส่ผู้อื่น ความผิดหวังเล็กๆ น้อยๆ อาจทำให้เสียอารมณ์อย่างรุนแรงได้

โยกตัวหรือผงกศีรษะบ่อย ๆ ลักษณะการนอนไม่คงที่บางครั้งหลับ บางครั้งไม่หลับ ไม่เป็นเวลาที่ไม่แน่นอน มีพัฒนาการทางร่างกายไม่คงที่ มีพฤติกรรมไม่คงเส้นคงวา เสียสมาธิง่าย แสดงพฤติกรรมแปลก ๆ และมีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

เบญจพร ปัญญาขง (2545: 5-9) แบ่งลักษณะความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็น 4 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 ความบกพร่องด้านการเขียนและสะกดคำ เด็กจะแสดงลักษณะต่าง ๆ ออกมา ดังนี้ การเขียนพยัญชนะ เด็กจะเขียนเส้นวน ๆ ไม่รู้จะม้วนหัวเข้าหรือหัวออก ชิดวน ๆ ซ้ำ ๆ เรียงลำดับอักษรผิด เช่น สถิติ เป็น สติติ เขียนพยัญชนะตัวเลขสลับกัน เช่น ม-น, ก-ถ, ค-ก, b-d, p-q, 6-9 เขียนพยัญชนะ ก-ส ไม่ได้ แต่บอกให้เขียนเป็นตัว ๆ ได้ เขียนคำตามตัวสะกด เช่น บอริกัน (บริการ) สะกดผิด โดยเฉพาะคำพ้องเสียง คำสะกดแม่เดียวกัน หรือตัวการ์นต์ เช่น อันตลาย (อันตราย) บดบาด (บทธาท) แพด (แพทย์) เป็นต้น เขียนหนังสือลอกโจทย์จากกระดานซ้ำเพราะกลัวสะกดผิด เขียนไม่ตรงบรรทัด เขียนต่ำหรือเหนือเส้น ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ไม่เว้นขอบ ไม่เว้นช่องไฟ จับปากกาหรือดินสอแน่นมาก และลบบ่อยมาก เขียนทับคำเดิมหลายครั้ง เขียนหนังสือตัวโต ลักษณะที่ 2 ความบกพร่องในด้านการอ่าน เช่น อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ ต้องสะกดคำ จึงจะอ่านได้ อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากอักษรตัวแรก บาท เป็น บทที่ เมื่อนั้น เป็น บัดนั้น อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้ ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้ และไม่รู้จักเดาคำจากคำหรือประโยคที่อยู่หน้า หรือหลังคำ หรือย่อหน้านั้น ๆ ลักษณะที่ 3 ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์จะมีลักษณะ ดังนี้ ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข ได้แก่ หลักหน่วย ลิบ ร้อย พัน หมื่น นับเลขไปข้างหน้าหรือนับเลขย้อนหลังไม่ได้ คำนวณ บวก ลบ คูณ หาร ด้วยการนับนิ้ว จำสูตรคูณไม่ได้ เขียนเลขสลับกัน เช่น 13 เป็น 31 เลขลบ อาจทำผิดโดยเอาจำนวนน้อยลบออกจากจำนวนมาก เช่น $25-7=22$ เด็กจะเอา 5 ลบออกจาก 7 เพราะคิดว่า 5 เป็นจำนวนน้อย แทนที่จะคิดว่า 5 เป็นตัวแทนของ 15 ยิ่งยากกับการตีโจทย์ปัญหาหรือการอ่านตัวเลขหลายตัว บางคนอาจใช้วิธีท่องจำและเขียนตอบได้ แต่เมื่อให้แก้ไข โจทย์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันกลับทำไม่ได้ เช่น ไม่สามารถ แลก/ทอน สตางค์ได้ ไม่สามารถทำตามขั้นตอนการคูณ/หารได้ โดยเฉพาะตัวเลขหลายหลัก การคำนวณเลขทำจากซ้ายไปขวา แทนที่จะทำจากขวาไปซ้าย และไม่เข้าใจเรื่องเวลา สอนเรื่องเวลาได้ยาก และลักษณะที่ 4 ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ที่อาจพบร่วม นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ มักรู้สึกหงุดหงิดและรู้สึกด้อยที่ตนเองทำไม่ได้ไม่ทัดเทียมเพื่อน ๆ ทำให้แสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ หลีกเลี่ยงการอ่าน การเขียน ทำสมุดการบ้านหายบ่อย ๆ บางคนอาจต่อต้านแบบคือเฉยๆ ไม่ทำตามที่ครูสั่งหรือปฏิเสธ โดยตรงทำให้ดูเป็นเด็กเกียจคร้าน

ไม่มีสมาธิในการเรียน ทำงานช้า ทำงานไม่เสร็จในชั้นเรียน ทำงานสะเพร่า ความจำไม่ดี เรียนได้หน้าลืมหลัง ออดอ้อนแบบเด็ก ๆ โดยเฉพาะกรณีที่มัน้องเล็ก กลัวครู กลัวเพื่อน ล้อ อ่านหนังสือช้า กล่าวโทษว่าครูสอนไม่ดี เพื่อนแกล้ง รู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ รู้สึกว่าตนเองไม่เก่ง ไม่มั่นใจในตนเอง มักตอบคำถามว่า ทำไม่ได้ ไม่รู้ ไม่ทราบ ทำตัวเป็นตัวตกในในห้องเรียนเพื่อหลบเกลื่อน อารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ หงุดหงิด ไม่อดทน ก้าวร้าวกับเพื่อน ๆ พี่น้อง ครู พ่อแม่ (ที่จู้จี้จั่วไซ) ไม่ลึกซึ้งในความหมายของคำ และความรู้สึกที่ผู้เขียนส่งถึงผู้อ่าน และไม่รู้ลึกซึ้งในคำพูดตกลง

ศรียา นิยมธรรม (2540: 40) ได้แบ่งกลุ่มของความบกพร่องทางการเรียนรู้ออกเป็น 4 ด้านใหญ่ ๆ ดังนี้ ด้านพุทธิพิสัยหรือการรู้คิด (Cognitive) เช่น การคิดและการแก้ปัญหา ด้านภาษา (Language) ได้แก่ การพูด การฟัง การเขียน การอ่าน ด้านกลไกหรือการเคลื่อนไหว (Motor) เช่น การประสานงานกันของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย และด้านสังคม (Social) เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ

สันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543: 38-39) กล่าวว่าไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นภาวะที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพทางสติปัญญาของเขา นักเรียนเหล่านี้มักจะมี ความบกพร่องในการเคลื่อนไหว ปัญหาทางด้านทักษะทางสังคม และปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมักจะพบลักษณะความบกพร่องดังต่อไปนี้ การจัดระบบ (Organization) ได้แก่ การจัดระบบเวลาของตนเอง การรับรู้เวลา รู้วันที่ รู้ปี การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ การจัดระบบความคิด การมีความสามารถที่จะหาของตนเองให้ครบ การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ การตัดสินใจ การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง การเรียง ลำดับเหตุการณ์ การประสานงานหรือประสานความสัมพันธ์ของร่างกาย ได้แก่ การจับต้องและใช้สิ่งของที่มีขนาดเล็ก การเรียนรู้ทักษะการช่วยเหลือตนเอง การตัด การวาด การคัดลายมือ การปีนป่าย การวิ่งและความสามารถในการเล่นกีฬา ภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ การออกเสียงคำต่าง ๆ การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การทำตามคำสั่ง การเข้าใจสิ่งที่ขอจากผู้อื่น การเชื่อมโยงความสัมพันธ์เรื่องราวต่าง ๆ การแยกแยะระหว่างเสียงต่าง ๆ การตอบสนองต่อคำถาม การเข้าใจความคิดรวบยอด หลักการต่าง ๆ การเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือการอ่านจับใจความ การสะกดคำ การเล่าเรื่องหรือการเขียนเรียงความ สมาธิและความสนใจ จากกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องของประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้รวมความบกพร่องทางด้านสมาธิเข้าในความบกพร่องทางการเรียนรู้ แต่เนื่องจากเป็นภาวะความบกพร่องที่พบร่วมกันได้บ่อย จึงได้บรรยายลักษณะอาการในที่นี้ คือ ไม่สามารถจะทำงานจนสำเร็จ ลงมือทำก่อนที่จะคิดให้รอบคอบ เป็นคนที่ไม่สามารถจะทำงานเป็นระบบระเบียบได้ มีความวุ่นวายในการจัดระบบ มีปัญหาในการรอคอย อดทนรอไม่ได้ กระสับกระส่าย เหม่อลอยออกแวก เสียสมาธิง่าย ความจำ อัน ได้แก่ การจดจำทิศทาง การเรียนรู้ข้อความทางคณิตศาสตร์ การเรียนรู้กระบวนการใหม่ ๆ การเรียนรู้ตัวอักษร การจดจำชื่อสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ การสะกด

คำ และการทบทวนหนังสือก่อนสอบ พฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ การมีเพื่อนใหม่ การคงมิตรภาพของเพื่อนใหม่ ความเครียด การยอมรับ การเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน การที่สามารถจะตีความภาษาที่ไม่ใช่ภาษาเขียน เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และการทำงานเป็นทีม

จากลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีลักษณะความบกพร่องในด้านการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคิดคำนวณ ปัญหาทางด้านทักษะทางสังคม ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ การคิดและการประสานงานกันของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายในการเคลื่อนไหว รวมทั้งและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถทางสติปัญญา

3. การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนหนึ่งของการจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อจัดประเภทของเด็กให้เข้ารับบริการทางการศึกษาพิเศษ เด็กที่ได้รับการตัดสินว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะได้รับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อการสอน ตลอดจนวิธีการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องตามความต้องการและปัญหาของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กลดน้อยลง สำหรับวิธีการคัดแยกได้มีนักการศึกษาหลายท่านเสนอไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2540: 32) กล่าวว่า วิธีการหนึ่งที่มีมักใช้กับผลจากการทดสอบวัดเชาว์ปัญญา ก็คือ วิธีดูความแตกต่าง (Discrepancy Approach) วิธีนี้เกี่ยวข้องกับการพิจารณาผลการวัดระดับสติปัญญา และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ เช่น การอ่าน การสะกดคำ การเขียน คณิตศาสตร์ เป็นต้น ถ้าผลการทดสอบในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเชาว์ปัญญาซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนเชาว์ปัญญา ก็จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าเด็กคนนั้นมีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538) กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้ในการคัดแยกเด็กไว้อีก 3 แบบ คือ แบบชนิดมาตรฐานประเมินค่า เครื่องมือชนิดนี้จะมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ไม่มีคำตอบถูกหรือผิด และให้ผู้ตอบได้มีโอกาสเลือกตัวเลือกในระดับต่าง ๆ เพียง 1 ตัวเลือก เช่น ไม่พบพบเพียงเล็กน้อย พบบ่อยครั้ง พบมากที่สุด ในบางครั้งตัวเลือกมี 2 ตัวเลือก เช่น ใช่ และ ไม่ใช่ หรืออาจมีแบบสำรวจรายการ แบบการสัมภาษณ์ เป็นการเก็บข้อมูลที่อาศัยการสนทนาได้ตอบแบบเผชิญหน้า มีประโยชน์ต่อครู นักจิตวิทยา จิตแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญในการซักถามพูดคุยกับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูเด็กที่เลี้ยง ครู และคนอื่นที่เกี่ยวข้องทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กในสถานการณ์ที่ผู้สัมภาษณ์ไม่สามารถสังเกตได้ เช่น พฤติกรรมที่บ้าน หรือในสถานการณ์อื่น ๆ นอกโรงเรียน เป็นต้น และแบบการสังเกต เป็นการเก็บข้อมูลที่อาศัยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็กโดยตรงอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

ทั้งนี้ต้องมีการให้คำจำกัดความของลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตอย่างชัดเจน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วนว่า สังเกตพฤติกรรมอะไร เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร ใครเป็นผู้สังเกต และจะบันทึกอย่างไร โดยช่วงของการสังเกตไม่ควรจะน้อยกว่า 3-5 ครั้ง เพื่อสรุปได้อย่างมั่นใจว่า พฤติกรรมที่ปรากฏเป็นเช่นนั้นจริง

ผดุง อารยะวิญญู (2554) กล่าวถึงแบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือในการคัดแยก 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ ครป.) มีข้อคำถาม 57 ข้อ รวม 8 ด้าน โดยใส่เครื่องหมาย X ลงในช่อง 0 1 2 3 ซึ่งตรงกับความสามารถของนักเรียนมากที่สุด ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็กแต่ละคน ครูจะต้องรู้จักเด็กและคุ้นเคยกับเด็กเป็นอย่างดี ใช้ตัดสินใจว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่ ชุดที่ 2 แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) เป็นแบบสำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 3 ด้าน คือ ด้านการอ่าน ด้านการเขียนและการสะกดคำ และด้านคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินเด็ก ครูผู้สอนต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ครูผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย X ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ของความรุนแรงของปัญหาให้ตรงกับพฤติกรรมของเด็ก จากนั้นจึงรวมคะแนนและหาค่าเฉลี่ยของปัญหาของเด็กแต่ละคนในแต่ละด้าน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ถ้าคะแนนเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ ถือว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบคัดแยกของ ผดุง อารยะวิญญู (2554) จำนวน 2 ชุด ประกอบกัน โดยใช้ชุดที่ 1 คือแบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ ครป.) และชุดที่ 2 คือ แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) แล้วนำผลจากแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มารวมกัน ถ้าข้อมูลของแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีผลตรงกัน ถือว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผลของการคัดแยกในชุดที่ 2 คือ แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) ทำให้ทราบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้คนใดมีปัญหาด้านการอ่าน

4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมกรรมการอ่านในลักษณะต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: 29-32) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้ การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หนีงอ อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม อ่านสับสนระหว่างตัวอักษร

หรือคำที่คล้ายคลึงกัน อ่านซ้ำและตะกุกตะกัก อ่านด้วยความลังเลไม่แน่ใจ อ่านเอาเรื่องไม่ได้ บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้ และแยกสระเสียงสั้น-ยาวไม่ได้

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2538: 12-13) ได้กล่าวถึง ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้ มีความยากลำบากในการอ่าน อ่านซ้ำ อ่านคำต่อคำ ต้องสะกดคำจึงจะออกเสียงได้ สะกดคำไม่คล่อง อ่านตะกุกตะกัก อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน อ่านข้ามคำยาก หรือคำที่อ่านไม่ออก อ่านข้ามบรรทัด อ่านไม่เน้นคำ อ่านซ้ำ อ่านผิด โดยอาจใช้การเดาหรือแทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น และจำสระไม่ได้ ผันคำไม่ได้ สืบสนตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ สืบสนเสียง วรรณยุกต์ ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ เช่น ออกเสียงโทเป็นเสียงเอก ออกเสียงเอกเป็นเสียงโท

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะแสดงพฤติกรรมการอ่านในลักษณะต่าง ๆ เช่น อารมณ์เสีย หนีงอ ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน ไม่รู้จักสระ ผันคำไม่ได้ สืบสนตัวสะกด ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ ทำให้อ่านผิดหรือไม่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความสับสนระหว่างพยัญชนะกับสระ และทำให้ไม่สามารถอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสมได้ เพราะแยกเสียงพยัญชนะกับสระในคำไม่ได้ ทำให้ใช้การเดาหรือแทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น

5. การสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง วิธีการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

5.1 วิธีการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่วนมากเป็นผลของการวิจัย กล่าวคือ มีการวิจัยมาแล้วว่า วิธีการสอนเหล่านี้เป็นผลดีต่อการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2544: 54) ได้เสนอวิธีการสอน 7 วิธี คือ

- 5.1.1 ยุทธวิธีในการเรียน (Learning Strategies)
- 5.1.2 การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring)
- 5.1.3 การผลัดกันสอน (Reciprocal Teaching)
- 5.1.4 การสอนตรง (Direct Instruction)
- 5.1.5 การฝึกทักษะ (Skill Training)
- 5.1.6 การส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาวิชา (Content Enhancement)
- 5.1.7 การใช้คอมพิวเตอร์ (Computer Application)

5.2 วิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อีก 10 วิธี ดังนี้

5.2.1 วิธีถามตนเอง (Self Questioning) ครูอ่านให้นักเรียนตั้งคำถามตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน เช่น ปัญหาคืออะไร ฉันควรจะทำอย่างไร ฉันควรจะวางแผนอย่างไร ฉันจะแก้ปัญหาได้อย่างไร เป็นต้น การให้นักเรียนตั้งคำถามตนเองจะช่วยให้เด็กมีเวลาคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

5.2.2 วิธีท่องจำ (Verbal Rehearsal) โดยครูเป็นคนพูด ให้นักเรียนพูดตามเสียงดัง และเสียงกระซิบ แล้วจึงให้ท่องจำ โดยไม่มีเสียงและทำปากขมุบขมิบ ครูอาจให้นักเรียนพูดใหม่โดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง แต่ความหมายเหมือนเดิม วิธีดังกล่าวนี้จะช่วยให้นักเรียนจำเนื้อหาได้

5.2.3 วิธีจัดหน่วยการเรียนรู้ (Organization) ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้เราทราบว่านักเรียนสามารถเรียนได้ดีด้วยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เก่าที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ในบางครั้งการจัดเนื้อหาวิชาที่ให้เรียนไม่เรียงลำดับตามหลักการเรียนรู้ดังกล่าว จึงควรจัดเนื้อหาวิชาใหม่เป็นหน่วยย่อยที่ประกอบด้วย เนื้อหาที่พอเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ให้นักเรียนเรียนรู้ทีละหน่วย ในบทต่อไปควรมีเนื้อหาใหม่ไม่มากนัก และควรสัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วในบทก่อน

5.2.4 ใช้ความรู้เดิม (Using Prior Knowledge) คล้ายกับข้อ 3 กล่าวคือ เนื้อหาในบทเรียนใหม่จะต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี

5.2.5 ใช้กลยุทธ์ในการจดจำ (Memory Strategies) ครูพยายามสรรหากลวิธีในการจดจำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดี ซึ่งบางครั้งอาจเชื่อมโยงกับสิ่งที่น่าสนใจ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือลักษณะเด่นของสิ่งนั้น ๆ เช่น จำได้ดีจากการร้องเพลง จำพยัญชนะ บ ได้ เพราะมีส่วนคล้ายกับ ข แต่ต้องกว้างกว่า ข เป็นต้น

5.2.6 วิธีพยากรณ์ (Predicting) เป็นการให้นักเรียนคาดเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน เช่น วันนี้จะเรียนอะไรบ้าง และให้นักเรียนตรวจสอบว่าถูกต้องตามที่คาดเดาหรือไม่

5.2.7 วิธีกำหนดล่วงหน้า (Advance Organizer) จากหลักการเรียนรู้ที่ว่า นักเรียนจะเรียนได้หากนักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนว่าจะเรียนเรื่องอะไร นักเรียนจะได้เตรียมตัวว่าตนเองมีความรู้หรือยัง จะได้โยงความรู้ที่มีอยู่แล้วกับความรู้ใหม่ ดังนั้นครูจึงควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าว่าจะเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาอะไรบ้าง เพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้า และเตรียมพร้อมที่จะเรียน

5.2.8 ใช้วิธีปรับพฤติกรรมความคิดความจำ (Cognitive Behavior Modification) ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ครูแสดงเป็นตัวอย่างขณะอธิบายให้นักเรียนฟัง
- 2) นักเรียนแสดงท่าทางตามครูขณะฟังครูพูด

- 3) นักเรียนอธิบายหรือพูดด้วยเสียงอันดัง
- 4) นักเรียนอธิบายหรือพูดด้วยเสียงกระซิบ
- 5) นักเรียนแสดง

5.2.9 ใช้แบบอย่าง (Modeling) ครูอาจแสดงพฤติกรรมให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่าง หรือให้นักเรียนอื่นแสดงให้ดูเป็นแบบอย่างก็ได้ รวมทั้งพฤติกรรมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ครูอาจอธิบายประกอบการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วย แล้วจึงให้นักเรียนแสดงบ้าง

5.2.10 การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring) เด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยการปรับปรุงแก้ไขจากความผิดของตนเอง กระทำผิดจึงไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป ครูจึงควรฝึกให้นักเรียนหมั่นสังเกตตนเองจะได้เข้าใจว่าตนเองทำผิดพลาดอย่างไรบ้าง ให้เด็กเสนอแนะแก้ไขจะได้ไม่แสดงความผิดพลาดซ้ำอีก

5.3 กลยุทธ์ทั่วไปที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน ดังนี้

5.3.1 ใช้หนังสือเสียงเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้โดยใช้การฟัง

5.3.2 ลดจำนวนหน้าของแบบฝึกหัด หรือหนังสือประกอบการอ่านอื่น ๆ เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน

5.3.3 ใช้กระดาษที่มีสีสดใส (A Bright Construction Paper) ทาบบนข้อความที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจดจ่ออยู่กับข้อความที่อ่าน

5.3.4 ใช้กระดาษทำเป็นหน้าต่างการอ่าน (Reading Window) ซึ่งสามารถติดประโยคข้อความเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถติดตามและให้ความสนใจในเรื่องที่อ่าน

5.3.5 ให้เพื่อนช่วยอ่านงานที่ครูมอบหมายให้กับนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน

5.3.6 จดเส้นใต้คำสำคัญหรือใจความสำคัญ เพื่อเพิ่มความสนใจในรายละเอียดที่สำคัญ ๆ

5.3.7 ให้เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านมีเวลาในการอ่านให้เสร็จสิ้น สมบูรณ์ มากกว่านักเรียนปกติ

5.3.8 ใช้การอ่านซ้ำ ๆ ซึ่งรวมถึงการที่ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังแล้ว หลังจากนั้นครูอ่านเรื่องและให้นักเรียนอ่านตาม จนสุดท้ายให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง

5.3.9 ให้นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้การวาดภาพหรือโมเดลได้

5.3.10 ใช้กลยุทธ์การประเมินตนเอง (Self Monitoring) และการตั้งคำถามกับตัวเอง (Self Questioning) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การตั้งคำถามกับตนเองในขณะที่อ่าน โดยเริ่มต้นให้นักเรียนถามคำถามกับตัวเองดัง ๆ ก่อน เพื่อที่ครูสามารถทราบและช่วยเหลือแนะนำนักเรียนได้ ต่อจากนั้นให้นักเรียนใช้เอกสารการประเมินตนเอง ยกตัวอย่างเช่น ในการอ่านย่อหน้าแรกนักเรียนถามตนเองว่า “ฉันเข้าใจเรื่อง ที่ฉันพึ่งอ่านไปไหม” ... “ใช่ หรือ ไม่ใช่”

2) ศัพท์ที่ควรรู้สามารถใช้ร่วมกับการตั้งคำถามกับตัวเอง (Self Questioning) เด็กจะเป็นผู้กำหนดคำศัพท์ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

3) การลำดับเรื่องจะดีที่สุด เมื่อนำมาใช้ตอนใกล้ ๆ กับตอนจบของเรื่อง และจะเป็นประโยชน์เมื่อลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการจดจำ

4) การจินตนาการ เป็นการจินตนาการถึงเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องนั้น ๆ และให้นักเรียนสร้างภาพขึ้นในจินตนาการของตนเอง เพื่อเป็นการระลึกถึงเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่ตนเองได้อ่านไปแล้ว โดยเทคนิควิธีนี้ควรใช้กับเด็กโต

5) การทบทวนในเรื่องที่อ่านไปแล้ว โดยการทบทวนจะประกอบไปด้วยการให้นักเรียนดูชื่อเรื่อง ภาพประกอบ และหัวข้อต่าง ๆ ในเรื่องนั้น ๆ

5.4 หลักการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่าน ผดุง อารยะวิญญู (2546) ได้แนะนำไว้ดังนี้

5.4.1 ให้เวลานักเรียนมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีเวลารับรู้ข้อมูลโดยใช้สายตา

5.4.2 เอกสารหรือข้อสอบที่แจกให้นักเรียนจะต้องเป็นตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าปกติ

5.4.3 ให้นักเรียนยืมเอกสารที่ครูใช้สอน เพื่อให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติม

5.4.4 ให้เวลามากขึ้นในการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน

5.4.5 สรุปเรื่องที่จะเรียนให้นักเรียนฟังก่อนที่จะเรียนเรื่องนั้น เมื่อครูเริ่มสอนจริงนักเรียนจะได้เข้าใจมากขึ้น

5.4.6 มีการระบายสีคำหรือขีดเส้นใต้ในหนังสือ หรือเรื่องราวที่ครูจะมอบให้นักเรียนอ่าน ทั้งนี้เพื่อเน้นข้อความสำคัญ

5.4.7 ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติมากกว่าการฟังการสอนจากครู

5.4.8 ทดสอบด้วยวาจา ไม่สอบด้วยการเขียนคำบรรยาย

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น ครูควรเลือกหลักการและเทคนิคหลายวิธีเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล เช่น การทดสอบด้วยวาจา ไม่ใช้การเขียนบรรยาย การระบายสีหรือขีดเส้นใต้คำ เรืองราว การอ่านคำคู่กับภาพ การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการช่วยสอน การใช้เกมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เลือกใช้วิธีสอนร่วมกับสื่อการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะความบกพร่องในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมาย ได้แก่ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว หนังสือ รูปภาพ และการแสดงท่าทางต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องใช้การอ่านเกือบทั้งสิ้น ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2525: 4) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การแปลความหมายตัวของตัวอักษร ออกมาเป็นถ้อยคำ และความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในความนั้น

บันลือ พลฤกษ์วัน (2538: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านเป็นการที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือประโยค ทำให้เข้าใจในการสื่อความโดยการอ่าน การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายโยงความคิด ความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน และการอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายด้าน เช่น การสังเกต จารูปคำ

วรณี โสมประยูร (2544: 121) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นคำพูด ซึ่งเป็นคำและเป็นประโยค สามารถเข้าใจความหมายและนำมาใช้ประโยชน์ได้

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทุกเพศ ทุกวัย เพราะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาเล่าเรียนของทุกคน ซึ่งการอ่านช่วยในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา ซึ่งได้มีผู้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ (2542: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน คนที่อ่านหนังสือไม่ออกนับว่าเป็นคนด้อยโอกาสอย่างยิ่ง การอ่านมีความสำคัญในชีวิตประจำวันมากไม่ว่าเป็นการอ่านป้ายโฆษณา จดหมาย หนังสือพิมพ์ แผนที่ พจนานุกรม ป้ายชื่อ ถนนหนทาง ตำรา ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องอ่านในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อคนทุกอาชีพทุกเพศทุกวัย การอ่านช่วยให้คนเรารู้ ฉลาด ทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จ

ในหนังสือการอ่านเบื้องต้นของ ประทีป มหาจันทร์ (2536: 8-9) ได้เขียนเกี่ยวกับการอ่านว่ามีคุณค่าต่อชีวิตได้อย่างน่าสนใจ ได้แก่ ทำให้เกิดความพอใจ ช่วยสนองความต้องการได้อย่างกว้างขวาง ช่วยให้สามารถติดตามการเล่านิทานได้ตลอด ทำให้ผู้อ่านมีความคิดสร้างสรรค์ สนองความต้องการของความอยากรู้อยากเห็น ช่วยให้ผู้อ่านเลือกอ่านได้ทุกเวลาและสถานที่ ทำให้ลิ้มความยุ่งยากในบางโอกาส ทำให้สามารถขจัดอันตรายหรือการกระทำที่ไม่เหมาะสมโดยปราศจากความทุกข์ทรมาน นำผู้อ่านไปสู่ดินแดนที่ไม่สามารถไปเยือนได้ ช่วยให้เกิดความคิดครั้งแล้วครั้งเล่าตามความต้องการ ช่วยให้เกิดความตื่นเต้น ช่วยให้ผู้อ่านรู้จักใช้เวลาว่างได้อย่างถูกต้อง ช่วยให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ และทำตามใจความเดิมได้ ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะ และความก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยยกระดับความคิดของผู้อ่าน จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ก่อให้เกิดโลกส่วนตัวและโลกอีกสำหรับผู้อ่าน ช่วยผดุงและส่งเสริมสุขภาพ ช่วยจัดแนวความคิดของผู้อ่านระดับต่าง ๆ ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพิ่มความมีชีวิตชีวาให้แก่บุคคล ช่วยแก้ปัญหาทั้งทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาส่วนบุคคล ช่วยให้สามารถติดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นและสังคมที่กว้างไกล แบ่งปันความรื่นรมย์ให้แก่ผู้อื่นด้วยการบอกเล่าอีกต่อหนึ่ง ช่วยพัฒนาค่านิยมทางสุนทรียะ ช่วยให้อ่านสามารถที่จะเผชิญสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ด้วยความมั่นใจ ช่วยการบำบัดทางจิตวิทยา ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แก่บุคคล ช่วยให้เกิดแนวทางแห่งการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับบุคคล

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ และมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเรา การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในภาษา เป็นการช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จะช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ๆ และพัฒนาทักษะทางการอ่านส่งผลให้เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่านให้เป็นผู้รอบรู้และนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ความสามารถในการอ่าน

การทำความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการอ่าน เป็นจุดประสงค์หลักของการอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2520: 134) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราวที่ได้อ่าน และจับความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่าน ทั้งส่วนย่อยและส่วนรวม ตลอดจนขยายความนัยของเรื่องนั้นๆ ให้กว้างไกลจากเรื่องที่เป็นจริงอยู่

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2537: 27) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านว่า เป็นความสามารถในด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ด้านการแปลความ ตีความและขยายความ เชื่อมโยงเรื่องราว ตลอดจนเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต

สมุทฺธ เชนเชาวนิช (2539: 94) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการจำเรื่องราวต่างๆ ได้ โดยจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ ไตร่ตรองหาข้อสรุปหรืออ้างอิง เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนถ่ายโอนหรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

จากความสามารถในการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเป็นการแปลความหมายของผู้อ่านโดยการผ่านทางตัวอักษร ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างเข้าใจข้อความนั้นๆ โดยอาศัยความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการแปลสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านทางตัวอักษรที่อ่าน เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและมีประโยชน์กับชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงจำเป็นต้องอ่านและต้องเรียนรู้เพื่อฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถทางการอ่าน ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน

4.1 การอ่านเป็นการแสดงพฤติกรรมในการสื่อความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ จึงมีจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2538: 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

4.1.1 เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด เพราะบางที่ได้ยินได้ฟังจากผู้อื่น โดยย่อ ทำให้อยากทราบเรื่องราวนั้น ๆ โดยละเอียดต่อไป จึงจำเป็นต้องไปหาหนังสือประเภทนั้น ๆ มาอ่านเพิ่มเติม

4.1.2 เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยย่อบางที่เราไม่ต้องการทราบเรื่องราวบางอย่างให้ละเอียดนักเพราะมีเวลาจำกัด ในกรณีนี้จะต้องหาหนังสือที่ย่อเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นมาอ่าน เช่น พจนานุกรม สารานุกรม หรือหนังสือย่อต่าง ๆ

4.1.3 เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น หรือความสงสัย เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ เมื่อได้อ่านหนังสือมาก ๆ ก็อาจทำให้หายสงสัย หรือบรรเทาความสงสัยได้

4.1.4 อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านแบบนี้ เป็นการอ่านที่รวดเร็ว สิ่งที่เราต้องการอ่านคือคำตอบสั้น ๆ หัวข้อสำคัญ หรือแนวคิดเด่น ๆ ของข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

4.1.5 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า การอ่านแบบนี้มิใช่เพื่อให้จำได้หรือให้รู้เท่านั้นแต่เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจ สามารถประเมินค่า ดีความ วิพากษ์วิจารณ์ ให้กว้างขวางออกไป เช่น การอ่านตำรา อ่านบทความจากวารสาร หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

4.1.6 อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม กล่าวคือ การอ่านจะช่วยให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ สามารถปรับตัวเองได้ วางตัวเป็นและเข้าสังคมได้ ทั้งนี้หนังสือช่วยให้เรารู้จักตัวเองและคนอื่น ๆ ได้ดี ช่วยให้เราที่มีความคิดกว้างขวางทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม อันเป็นทางที่จะทำให้สามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี จึงถือว่าหนังสือเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ของคน ก่อให้เกิดการยอมรับนับถือในวงสังคมอันเป็นผลทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4.1.7 อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน การที่ได้อ่านหนังสือบางประเภทจะช่วยให้ผู้อ่านคลายความตึงเครียดได้ ฉะนั้นจึงถือว่าการอ่านเป็นการพักผ่อนสมองทางหนึ่ง เช่น การอ่านหนังสือนวนิยาย สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดีบางเรื่อง หรือแม้แต่คำอธิบายประกอบภาพการ์ตูน หนังสือประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เราเป็นสุขสนุกสนานเพลิดเพลินได้

4.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน อ่านเพื่อให้รู้ ดังที่ สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 22-23) กล่าวถึงไว้แบ่งออกเป็น

4.2.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหา ซึ่งยังข้องใจอยู่

- 4.2.2 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
- 4.2.3 อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง
- 4.2.4 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ หรือเพื่อทำคำรับตำราทั่ว ๆ ไป
- 4.2.5 อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการอันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติในส่วนรวม
- 4.3 อ่านเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง หรือเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนคลายความตึงเครียด จากงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงสารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น หรือเรื่องระดับถึงขนาดเป็นวรรณกรรมและวรรณคดีต่าง ๆ
- 4.4 อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงสังคม เรื่องนี้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางแล้วว่า คนรักหนังสือ หรือผู้รักการอ่านเป็นคนที่น่าคบ อาจเข้ากับคนต่างชั้นต่างระดับได้ง่าย ยิ่งคนที่มีความรู้จริง ๆ จากการอ่าน การฟังและไม่มีนิสัยเลวร้ายอย่างอื่นอยู่ในกมลสันดานแล้วยิ่งเป็นที่นิยมเข้าไหนเข้าได้ ไม่มีใครรังเกียจ การสนใจอ่าน โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวจะทำให้มีความรู้กว้างขวาง มีทัศนะทันสมัย คุยกับใคร ๆ ก็รู้เรื่อง อาจแสดงความคิดเห็นให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นคนมีคุณค่า ต่อหมู่คณะ และต่อสังคม ทั้งสังคมเฉพาะกลุ่มและสังคมในประชาชาติอีกด้วย
- 4.5 การอ่านมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันตามประเภทของการอ่าน คือ ความมุ่งหมายของการอ่านออกเสียง มีลักษณะดังนี้
- 4.5.1 สามารถรู้จักตัวพยัญชนะ ตัวสระและการประสมอักษร
- 4.5.2 สามารถอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ สระ และคำได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยเฉพาะตัว ร ล ว และคำควบกล้ำต่าง ๆ
- 4.5.3 สามารถกวาดสายตาอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ไม่ตื้อตัว ไม่เพิ่มตัว ไม่ข้ามคำ
- 4.5.4 สามารถอ่านเว้นจังหวะและวรรคตอนได้ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำ
- 4.5.5 สามารถใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่องเป็นแบบคำพูด หรือคำบรรยาย
- 4.5.6 สามารถวางท่าทางในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น การจับหนังสือ การวางระยะห่างจากสายตา การมองผู้ฟัง รวมทั้งทำนั่งและทำยืนอ่านที่งดงาม
- 4.5.7 สามารถอ่านคำร้อยกรองให้สนุกสนานเพลิดเพลินจากเสียงสัมผัสและความไพเราะของภาษาที่เกิดตามทำนอง
- 4.5.8 สามารถอ่านทำนองเสนาะตามประเภทร้อยกรองได้
- 4.5.9 สามารถส่งเสริมให้เด็กสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี

4.6 ความมุ่งหมายของการอ่านในใจ มีลักษณะดังนี้

- 4.6.1 สามารถอ่านได้รวดเร็วและจับใจความได้ดี
- 4.6.2 สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่านและมีสมาธิในการอ่าน
- 4.6.3 สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- 4.6.4 สามารถนำการอ่านไปใช้ปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.6.5 สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านในใจและรักการอ่านหนังสือ
- 4.6.6 สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายคำศัพท์โดยใช้หนังสืออ้างอิงจาก

พจนานุกรมหรือพทานุกรม

4.6.7 สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

4.6.8 สามารถถ่ายทอดจินตนาการจากการอ่านมาเป็นคำพูด หรือข้อเขียนได้

4.6.9 เข้าใจกลไกเบื้องต้นในการอ่านหนังสือ การกวาดสายตาดูจากซ้ายไปขวา

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีความมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น เป็นการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าข้อมูล ข้อเท็จจริงและเกิดความสุขสนทนา และสำหรับจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการอ่านบรรลุจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ คือ อ่านได้ อ่านออก และอ่านเป็น

5. องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก

การอ่านที่จะประสบความสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพนั้น ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

5.1 ร่างกาย

5.1.1 สายตา

5.1.2 ปาก

5.1.3 หู

5.2 จิตใจ

5.2.1 ความต้องการ

5.2.2 ความสนใจ

5.2.3 ความศรัทธา

5.3 สติปัญญา

5.3.1 ความสามารถในการรับรู้

5.3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้

5.3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

5.3.4 ความสามารถในการเรียน

5.4 ประสบการณ์พื้นฐาน

5.5 วุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ

5.6 สิ่งแวดล้อม

จากองค์ประกอบในการอ่านของเด็กที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านที่จะมีประสิทธิภาพดี นั้นต้องมีองค์ประกอบหลาย ๆ ประการด้วยกัน ดังนั้นหากต้องการให้การอ่านบรรลุจุดประสงค์ ผู้สอนก็ไม่ควรมองข้ามองค์ประกอบเหล่านี้ เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้แก่ ผู้เรียนและนำไปใช้ให้ได้เกิดประโยชน์มากที่สุด

6. ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทการอ่านจะช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงขอบข่ายการสอนอ่านได้เป็น อย่างดี นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง และอ่านในใจ บางท่านกล่าวว่า การอ่านมี 3 ประเภท คือ การอ่านเพื่อบันเทิง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า และการอ่านเพื่อความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม เมื่อนำลักษณะของกระบวนการดังกล่าวรวมทั้งการจำแนก ประเภทการอ่านของนักวิชาการทางภาษาหลายท่านแล้วนำมาสังเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ ซึ่งได้ จัดประเภทการอ่านตามหลักต่าง ๆ ดังนี้

6.1 การแบ่งประเภทการอ่านโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก จะแยกได้เป็น 2 ประเภท

6.1.1 การอ่านออกเสียง (Oral Reading)

6.1.2 การอ่านในใจ (Silent Reading)

6.2 การแบ่งประเภทการอ่านโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน จำแนกได้เป็น 3 ประเภท

6.2.1 อ่านนิทาน นวนิยาย เพื่อความเพลิดเพลิน

6.2.2 อ่านสารคดี เพื่อศึกษาค้นคว้าความรู้

6.2.3 อ่านวิธีการ เพื่อเข้าใจการปฏิบัติหรือกระบวนการ

6.3 การแบ่งประเภทการอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลักจะแยกได้เป็น 6 ประเภท

6.3.1 การอ่านค้นหาความรู้และคำตอบ

6.3.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ

6.3.3 การอ่านแบบหารายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์

6.3.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุก ๆ คำเพื่อปฏิบัติ

6.3.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์

6.3.6 การอ่านแบบใช้วิจารณ์ญาณ

6.4 การแบ่งประเภทการอ่าน โดยเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่านจะแยกได้เป็น 10 ประเภท คือ

- 6.4.1 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
- 6.4.2 การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
- 6.4.3 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- 6.4.4 การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์
- 6.4.5 การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ
- 6.4.6 การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง
- 6.4.7 การอ่านเพื่อจัดทำรายงาน
- 6.4.8 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร
- 6.4.9 การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง
- 6.4.10 การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

จากประเภทของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า นักวิชาการได้จัดประเภทของการอ่านไว้หลายประเภทด้วยกัน แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการอ่าน ได้แก่ การอ่านที่คำนึงถึงเสียง การอ่านที่ยึดสื่อที่นำมาใช้ การอ่านโดยการพิจารณาวิธีการอ่าน หรือการอ่านที่เน้นจุดมุ่งหมายเป็นหลัก ซึ่งการจัดประเภทของการอ่านต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นแนวทางให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดการสอนให้เกิดผลกับผู้เรียน และเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานทางการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นไปที่การอ่านออกเสียงคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

7. ปัญหาการอ่าน

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนซึ่งพบได้หลายรูปแบบ ดังนี้

7.1 รูปแบบในการอ่านออกเสียง ครูมักพบปัญหาการอ่านของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 132) กล่าวสรุปได้ ดังนี้

- 7.1.1 อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน
- 7.1.2 อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง
- 7.1.3 เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง

7.1.4 อ่านออกเสียงโดยไม่ใส่ความรู้สึก และมักจะอ่านเหมือนเด็กเล็กที่เพิ่งหัดอ่านหนังสือ

7.1.5 อ่านออกเสียงติดตะกุกตะกัก

7.1.6 ใช้น้ำเสียงในการอ่านราบเรียบ ไม่มีอารมณ์ความรู้สึกในการอ่าน

7.1.7 อ่านออกเสียงแล้วจับใจความไม่ได้ เพราะกังวลอยู่กับเสียงที่เปล่งออกมา

7.2 รูปแบบในการอ่าน ดังที่ ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2552: 11–14) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านไว้ ดังนี้

7.2.1 ไม่อ่าน

7.2.2 อ่านไม่ออก

7.2.3 ไม่มีหนังสืออ่าน

7.2.4 ไม่มีเวลาอ่าน

7.2.5 ไม่มีที่อ่าน

7.2.6 อ่านช้า

7.2.7 อ่านไม่เข้าใจ

7.2.8 อ่านแล้วไม่เกิดประโยชน์

จากปัญหาของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ครูมักพบปัญหาการอ่านของนักเรียนหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น นักเรียนไม่อ่าน อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง อ่านออกเสียงตะกุกตะกัก ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะความบกพร่องทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

8. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีการสอนอ่านซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการระบวนการในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านไว้ ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 58–62) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

8.1 ทฤษฎีของ Trabasso กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่า ระดับการอ่านของผู้ที่อ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่านข้อความผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผินจนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ เช่น

8.1.1 การรับสารโดยใช้สายตารับรู้

8.1.2 การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริง และภาพทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

8.1.3 คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

8.2 ทฤษฎี Chase และ Clark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม ดังนี้

8.2.1 ผู้อ่านจะรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริง และภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าว หรือยังไม่มีคามสนใจ ก็จะใช้วิธีอ่านซ้ำข้อความนั้น

8.2.2 สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ จะให้เวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้สึกบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมตัวได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ

8.2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

8.3 ทฤษฎี Rumelhart ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จัก เพื่อทำความเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่ เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมาย การสะกดคำ และชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้อ่านสามารถแปลความหมายของสารได้ หลักสำคัญของทฤษฎี มีอยู่ 4 ประการ คือ

8.3.1 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่คำนั้นเป็นชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกันหรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

8.3.2 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้เร็วขึ้น

8.3.3 การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

8.3.4 การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับการใช้และของคำบางคำ จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีเหล่านี้เน้นความสัมพันธ์ของคำ ประโยค และข้อความ ผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด/หน้าที่ รูปร่างและสะกดได้ จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมด นักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่าน ซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์แท้ที่จริงเป็นการแยกให้เห็นว่าสมองจะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง เป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสารกับสมองของผู้อ่านเท่านั้นเอง

8.4 ทฤษฎีของ Dawes ได้กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงประโยค ให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน ในลักษณะเช่นนี้ถือว่ามีความสัมพันธ์ในที่นี้คือ ความเกี่ยวข้องความหมายในแต่ละประโยคนั้นเอง แม้บางครั้งประโยคแต่ละประโยคไม่ได้เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน หากผู้อ่านพยายามดึงความหมายเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถสร้างความสัมพันธ์ของประโยคได้ เช่น

ประโยคที่ 1 ผู้ชายทุกคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

ประโยคที่ 2 ผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

จากทั้งสองประโยคทำให้ผู้อ่านรู้ว่า ในกลุ่มคนที่ผู้เขียนกล่าวนี้มีผู้ชายกับผู้หญิง และผู้ชายทุกคนที่อยู่ในกลุ่มสวมกางเกงสีน้ำเงิน ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้หญิงบางคนที่อยู่ในกลุ่มนี้สวมกางเกงสีน้ำเงิน ดังนั้น ประโยคที่ 1 จึงเป็นประโยคนำให้กับประโยคที่ 2 และอาจกล่าวได้ว่า ประโยคที่ 2 เป็นประโยคสรุป ผู้อ่านจะรู้ความหมายที่คล้ายกันของประโยคที่ 1 และที่ 2 คือ การที่ผู้ชายและผู้หญิงสวมกางเกงสีน้ำเงิน ส่วนข้อต่างกันก็คือ ผู้ชายทุกคนกับผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน Dawes เชื่อว่า ผู้อ่านจะเห็นข้อแตกต่างและคล้ายกันของความหมายในประโยคที่อ่าน คือ การที่ประโยคเหล่านี้ไม่สามารถที่จะแยกได้ว่าอะไรเหมือนกันและต่างกัน ข้อความที่มีลักษณะเช่นนี้ถือว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงลบ

8.5 ทฤษฎีของ Frederken ทฤษฎีนี้ได้นำโครงสร้างทางหลักภาษาเป็นแกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำใน ประโยค การเข้าใจหน้าที่ของคำ การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยงโดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา ซึ่ง โครงสร้างของประโยคจะประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย

ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างทางหลักภาษาก็จะเข้าใจความหมายของประโยค ทฤษฎีนี้ยังกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ที่ผู้อ่านมักพบเป็นส่วนมาก มีดังนี้

8.5.1 แนวคิดของเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นแนวคิดรวมตลอดเนื้อเรื่อง

8.5.2 แนวคิดย่อย ๆ ของเนื้อเรื่องจะมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อนำมารวมกันแล้วก็สามารถสรุปเป็นแนวคิดของเนื้อเรื่องทั้งหมดได้

8.5.3 ข้อเสนอแนะที่ผู้อ่านได้กล่าวไว้ในท้ายบท

8.5.4 บทสรุปรวมผลแนวคิดแต่ละบท หากเนื้อเรื่องมีหลายตอน เพื่อมิให้ผู้อ่านสับสน ผู้เขียนจึงมักจะมียุทธวิธีสรุปไว้ตอนท้ายของบทด้วย

นอกจากนั้น Frederken ยังได้กล่าวต่อไปว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่คล้ายกับโปรแกรมของคอมพิวเตอร์คิดเลข เมื่อใส่สารเข้าไปในโปรแกรมแล้วจึงจำเป็นต้องได้รับการพิสูจน์จากผู้อ่านว่าถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเปรียบเทียบหรือตัดสิน เมื่อได้รับการพิสูจน์แล้วจึงทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขด้วยการเก็บส่วนที่เป็นความรู้ไว้ในสมอง ส่วนที่ไม่จำเป็นก็จะทิ้งไป

จากการศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านดังกล่าวมาสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสอนอ่านเป็นตัวกำหนดแนวทาง กระบวนการ ขั้นตอนในการสอนอ่าน เพื่อพัฒนาการสอนอ่านให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษา

9. ขั้นตอนในการสอนอ่าน

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนที่ใช้ในการสอนอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องศึกษาอย่างถ่องแท้ และสอนตามลำดับขั้นตอนไว้ ดังที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2538: 117-118) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

9.1 ขั้นเตรียม ได้แก่ การเตรียมตัวที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวย่างเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศเด็ก การพัฒนาความพร้อม และการแก้ไขช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนและเล่นร่วมกันไปด้วย

9.1.1 การเตรียมการอ่าน ถือว่าเป็นการเตรียมงานในขั้นการปรับปรุงพื้นฐานภาษาพูด กิริยามารยาท และระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โดยใช้การฟัง การพูด ในการเตรียมตัวเด็ก การสังเกต การเรียกชื่อสิ่งของ สภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งในโรงเรียน ทางบ้าน ตลอดจนการเล่าถึงกิจวัตรประจำวัน

9.1.2 การพัฒนา และตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น การสังเกต ความเหมือน ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อกับสายตา การฝึกถือปากกา การเล่นเกม การขับร้อง การฝึกวาด ปั้น พับกระดาษ เพื่อนำไปสู่การพูด การฟัง ได้อย่างกว้างขวาง

9.1.3 การฝึกอ่าน เริ่มนับตั้งแต่การฝึกอ่านพจนานุกรมภาพ (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝึกนิทานที่เริ่มด้วยพยัญชนะต้น หรือเสียงพร้อมกับการช่วยเหลือแก้ไขอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนไปด้วย

9.1.4 ฟีกอ่านบ้ตรคำประกอบภาพ และบ้ตรประโยคประกอบภาพเรื่งราวหรือนิทานสั้น ๆ โดยฟังจากครูอ่านหนังสือ และเปิดให้ดูภาพไปด้วย

9.1.5 ฟีกฟังครูเล่านิทาน นิทานพื้นบ้าน เด็กฟีกพูด หรืออ่านตามครู และฟีกให้เด็กที่ฟังเล่าเรื่องย่อ ๆ ได้

9.1.6 ฟีกท่องจำบทประพันธ์ง่าย ๆ ต่อคำสัมผัส หรือคำคล้องจองเป็นตอน ๆ

9.2 ขั้เริ่มอ่าน หมายถึง การเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่งราวสั้น ๆ นิทาน กิจวัตรประจำวัน โดยใช้วิธีจำรูปคำและภาพประกอบ

9.2.1 ฟีกอ่านคำและประโยคประกอบภาพ

9.2.2 ฟีกอ่านประโยคและเรื่งราว โดยอาศัยภาพประกอบช่วย

9.2.3 ฟีกอ่านนิทานสั้น ๆ หรือเรื่งราวที่ครูและนักเรียนจัดเตรียมหรือแต่งขั้ขึ้น หรือแผนภูมิประสพการณ์ที่ช่วยขยายประสพการณ์

9.2.4 ฟีกให้ใช้การเทียบคำ เทียบประโยค เพื่อใช้ประโยชน์ในการอ่าน

9.3 ขั้่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ได้แก่ สามารถใช้การอ่านได้ยาวนานขั้ขึ้น โดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมช่วยในการอ่านคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ

9.3.1 ฟีกอ่านนิทาน เรื่งราว เหตุการณ์ และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลก ๆ

9.3.2 ฟีกอ่านนิทานที่ยาวขั้ขึ้น และสามารถเล่าเรื่งราว ลำดับเหตุการณ์ได้

9.3.3 ฟีกอ่านบทประพันธ์สั้น ๆ โดยการรู้จักลงจังหวะสัมผัส

9.3.4 ฟีกอ่านเรื่งราว บทความ และสามารถจำรูปคำ เทียบคำ สะกดตัวได้ดีจนนำไปใช้แสดงความคิดเห็น รายงานได้

9.4 ขั้เสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี หมายถึง สามารถอ่านในใจได้เร็ว สามารถอ่านเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ หาความเพลิดเพลิดจากการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรส หลายประเภท

9.4.1 ฟีกอ่านในใจและมีความสนใจในการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรส หลายประเภท

9.4.2 ฟีกอ่านหนังสืออ่านประกอบเพื่อค้นหาสาระสำคัญ

9.4.3 ฟีกอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจ และเก็บสาระสำคัญของเรื่งที่ประเมินเรื่งราว และวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้

9.5 ขั้่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถเล็งเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน เกิดรสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีความสนใจในรสนวรรณคดีเรื่งมัย และสารคดี จนสามารถหยิบยกส่วนที่ดีเด่นขั้้นอ้างอิง ชักชวนให้ผู้อื่นสนใจภาษาได้

9.6 ขั้้นตอนในการสอนอ่านออกเสียงครูควรดำเนินการตามลำดับขั้้นตอน ดังที่ สุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2545: 156-158) กล่าวถึง ดังนี้

9.6.1 พิจารณาประเภทของข้อความที่นำมาอ่าน ข้อความแต่ละประเภท เช่น นิทาน สารคดี และบทความที่ให้ความรู้สึกต่าง ๆ ย่อมมีวิธีการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรแนะนำให้นักเรียนพิจารณาข้อความก่อนการอ่าน เพื่อให้รู้ว่าเป็นประเภทใด แล้วจึงพิจารณาต่อไปว่าจะอ่านอย่างไร โดยคำนึงถึงหลักสำคัญว่าการอ่านออกเสียงที่ตนจะอ่านนั้นจัดอยู่ประเภทใดใน 4 ข้อ ดังนี้

- 1) อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งมีสารประเภทเดียวกับตนรับรู้
- 2) อ่านเพื่อเป็นการติดตามผลการอ่านในใจของตนว่าสามารถเก็บใจความได้ครบถ้วนหรือไม่
- 3) อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งไม่มีสารประเภทเดียวกับตนรับรู้
- 4) อ่านตามจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนด เช่น อ่านบทละคร บทสั้นสั้น บทละคร

บทสนทนา ฯลฯ

9.6.2 แนะนำลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี ควรคำนึงหลักต่อไปนี้

- 1) ไม่รู้สึกกระดากอาย หรือก้อเขินขณะอ่านออกเสียงต่อหน้าผู้อื่น
- 2) ออกเสียงชัดเจน และถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังจับใจความได้ถูกต้อง
- 3) ไม่อ่านข้ามหรืออ่านกระโดดทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด เพราะใจความไม่ต่อเนื่อง
- 4) เว้นวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้อง
- 5) ออกเสียงดังให้ได้ยินทั่วถึง
- 6) อ่านใส่ความรู้สึกตามบทบาทของผู้เขียน โดยพิจารณาตามประเภทของสาร

ที่อ่าน

9.6.3 จัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงควบคู่กับการอ่านในใจ หมายความว่า เมื่อมีการอ่านในใจควรมีการอ่านออกเสียงต่อกันไป เพื่อให้ให้นักเรียนแลเห็นความแตกต่าง เป็นการฝึกความถูกต้องในการอ่านออกเสียง และเป็นการช่วยทำให้กิจกรรมการสอนมีความสมบูรณ์มากขึ้น

9.6.4 การเตรียมสื่อเพื่อใช้ในการอ่านออกเสียง มีหลายวิธีดังนี้

1) นักเรียนเป็นผู้เตรียมสื่อ เช่น แต่งบทละครหรือนิทาน หาช่าว และข้อความอื่น ๆ แล้วนำมาอ่านออกเสียง

2) ครูเตรียมนิทานที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน สื่อที่นำมาใช้อ่านออกเสียงจะต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน และจะต้องไม่ยาวจนเกินไป เพราะมุ่งที่จะให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้อ่าน หากมีคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องควรให้เปิดอ่านปทานุกรมทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบเสียงอ่านของคำที่ถูกต้องต่อไป

9.6.5 วิธีฝึกอ่านออกเสียง ควรดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1) อ่านออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนที่จ้อายกับที่กล้าแสดงออกคละกัน เพื่อฝึกให้คนที่มินิสัยไม่กล้าแสดงออก เกิดความเชื่อมั่นและไม่รู้สึกเคอะเขิน ครูพิจารณาความพร้อมเพรียงและความถูกต้องเป็นประการสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้สามารถใช้เป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการอ่านประสานเสียงและการร้องเพลงประสานเสียงได้เป็นอย่างดี

2) อ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลตามข้อความ หรือบทเรียนที่กำหนดให้ ซึ่งมีทั้งคำยาก และเว้นวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง นอกจากนั้นให้นักเรียนฝึกการเน้นเสียง และใส่อารมณ์ประกอบการอ่านตามข้อความที่กำหนดไว้ ครูอาจจัดทำเป็นเวทียสำหรับที่ผู้อ่านออกเสียงหรืออาจมีฉากประกอบเพื่อให้แลดูตื่นเต้น คือ การอ่านที่จะได้ผลนั้นต้องมีการฝึกฝนทุกวัน

3) ให้ดูตัวอย่างจากผู้ใหญ่ที่อ่านออกเสียงดี เพื่อฝึกหัดตามแบบอย่าง เช่น โฆษกอ่านข่าวโทรทัศน์ ตลอดจนผู้ที่มีชื่อเสียงในการอ่านออกเสียงบทความต่าง ๆ สิ่งสำคัญที่จะต้องเน้น คือ การอ่านที่จะได้ผลดีนั้นต้องมีการฝึกฝนทุกวัน

จากขั้นตอนในการอ่านสรุปได้ว่า ครูผู้สอนต้องรู้จักหาข้อความหรือคำที่จำให้เด็กอ่าน ต้องเป็นสิ่งที่เด็กสนใจและเร้าความสนใจให้เด็กอยากอ่าน ครูต้องศึกษาขั้นตอนการสอนอย่างถ่องแท้ และสอนตามลำดับขั้นตอนการสอนอ่าน ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นเริ่มอ่าน ขั้นอ่านหนังสือแตก หรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ขั้นเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการอ่าน และขั้นอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง ก็จะทำให้เด็กมีความสามารถในการอ่าน

10. วิธีการสอนอ่านเบื้องต้น

วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธี เพื่อเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องเข้าใจวิธีบูรณาการวิธีสอน เพื่อทำให้วิธีสอนเกิดความสมบูรณ์ โดยนำวิธีที่ดีต่าง ๆ มาผสมผสานหรือบูรณาการเข้าด้วยกัน ซึ่งวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ ที่ครูควรนำมาผสมผสานกันและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันมี ดังนี้

10.1 วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Approach) เป็นวิธีสอนดั้งเดิมของไทย ที่ใช้กันมานานตั้งแต่เริ่มมีอักษรไทย ทั้งนี้เพราะภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะและเสียงสระคงที่ วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง-กลาง-ต่ำ วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำนี้ เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี แต่บางครั้ง

ทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่านเพราะไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำ และทำให้ขาดทักษะการอ่านเร็ว การสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำจึงมุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย การสอนโดยวิธีสะกดตัวผสมคำหรือแจกลูกจะได้ผลดีมากที่สุดต่อเมื่อเด็กโตพอที่จะรู้เหตุผลได้ดีแล้ว เช่น ในตอนปลายปีของชั้น ป.1 เป็นต้น

10.1.1 แนวการสอนแบบสะกดตัวผสมคำหรือการแจกลูก มีดังนี้

- 1) แยกตัวอ่านทีละขั้นตอน เช่น คำว่า ปาก สะกดว่า ปอ อาปา , ปากอ ปาก
- 2) ใช้วิธีผสมพยัญชนะและสระให้สำเร็จในตัวแล้วจึงผสมตัวสะกดก่อน เช่น ปาก = ปากอ ปาก
- 3) ใช้อุปกรณ์ช่วยในการจำแนกคำ ให้ยึดเสียงสระและตัวสะกด ออกเสียงที่ผสมเสร็จแล้วและแจกพยัญชนะต้นเลือกที่มีความหมายฝึก เช่น จาน บาน ปาน กาน นาน ฯลฯ

10.1.2 ข้อดีของการสอนแบบสะกดตัวผสมคำ

- 1) ช่วยให้การอ่านกับการเขียนสัมพันธ์กัน
- 2) ช่วยให้เด็กได้หลักเกณฑ์ในการอ่านคำ สามารถสะกดคำใหม่อ่านได้เอง
- 3) เหมาะสมกับลักษณะภาษาไทย

10.1.3 ข้อบกพร่องของการสอนแบบสะกดตัวผสมคำ

- 1) การสอนแบบนี้จะต้องเริ่มโดยการฝึกอ่าน จำพยัญชนะและสระให้ได้ครบทุกตัวก่อน ซึ่งทำให้เสียเวลาและทรมานเด็กผู้เรียนมาก
- 2) ถ้าสอนด้วยวิธีสะกดตัวผสมคำเพียงอย่างเดียว ทำให้เด็กอ่านได้ช้าและไม่สื่อความหมาย เช่น กก ขก คก งก จก นก ฯลฯ

ประโยชน์ที่ได้จากการอ่านแบบนี้คือการอ่านออกเท่านั้น ไม่สามารถช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน คือ ความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้

10.2 วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers Approach) เป็นการสอนอ่านที่มุ่งความหมายในการฝึกอ่าน มีภาพช่วยบอกเรื่องราว มักแต่งเป็นนิทานหรือเรื่องราวสั้น ๆ แต่ละเรื่องจะมีคำใหม่ซึ่งเรียกว่าคำแม่บท และคำแม่บทนี้ต้องมีความถี่สูงตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป คำแม่บทนี้จะนำไปเป็นตัวนำในการสอนแจกลูก วิธีสอนมุ่งเน้นการอ่านเป็นประโยคเพื่อให้ได้สาระและความหมายของสิ่งที่อ่าน มีข้อดีและข้อบกพร่อง ดังนี้

10.2.1 ข้อดีของวิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค

- 1) มีภาพบอกเรื่อง ช่วยให้เดาเรื่องราวจากภาพได้และช่วยให้เกิดความสนใจอยากอ่าน
- 2) มีความสำเร็จได้ง่าย เพราะใช้คำไม่มาก ซ้ำคำบ่อย ๆ

- 3) ช่วยให้ผู้อ่านได้ความหมายเข้าใจเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการสอนอ่าน
- 4) สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาของเกสโตลที่บอกว่า เด็กเรียนรู้จากส่วนรวมหรือจากภาพรวมไปสู่ส่วนย่อย คือ การอ่านคำจำโครงสร้างให้ได้ก่อนแล้วจึงฝึกสะกดคำภายหลัง

10.2.2 ข้อบกพร่องของวิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค

- 1) เด็กจะอ่านด้วยความคล่องปาก ในขณะที่บางคนไม่สามารถชี้คำอ่านได้อย่างถูกต้อง เขียนไม่ถูก เพราะการอ่านกับการเขียนไม่สัมพันธ์กัน
- 2) เด็กจำคำได้น้อย เพราะแต่ละบทเรียนมีคำใหม่น้อย
- 3) เด็กไม่สามารถจับหลักเกณฑ์ในการอ่านได้

10.3 วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ การใช้แผนภูมิประสบการณ์ คือ การให้โอกาสเด็กได้เล่าเรื่องราวที่เป็นประสบการณ์ของตน อาจเล่าคนเดียวหรือช่วยกันเล่า แล้วครูเขียนเรียบเรียงคำพูดของเด็กด้วยภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น ๆ เขียนเป็นแผนภูมิให้นักเรียนได้อ่าน เด็กจะอ่านได้ง่าย เข้าใจง่าย เพราะเป็นเรื่องราวของตนเอง วิธีสอนแบบนี้มีทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง ดังนี้

10.3.1 ข้อดีของวิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์

- 1) ส่งเสริมให้เด็กสังเกต คิด และพูดแสดงออก
- 2) เด็กเข้าใจเรื่องราวได้ดี ช่วยให้อ่าน
- 3) เด็กได้เรียนหลาย ๆ ทักษะไปพร้อม ๆ กัน เป็นการเรียนรู้ด้วยวิธีธรรมชาติ
- 4) การกระตุ้นให้เด็กได้ระลึกถึงประสบการณ์เดิมของตนช่วยให้เกิดประโยชน์หลายด้านตามมา ดังนี้คือ ผู้เรียนมีภาพประสบการณ์ของตนเองที่มองอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้ใช้สมองแปลภาพเป็นภาษาแล้วเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟัง กระบวนการคิดเป็นภาพแล้วเล่าเรื่องได้นี้นำไปสู่ทักษะการแต่งเรื่องราวหรือทักษะการเขียนอย่างเสรี จากการเล่าเรื่องแล้วเขียนแผนภูมิการอ่านจะช่วยย้ำการใช้คำและช่วยให้เด็กจำรูปคำได้แม่นยำขึ้น

10.3.2 ข้อบกพร่องของวิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์

- 1) การกระตุ้นให้เด็กพูดต้องใช้วิธีการและเทคนิคมาก และครูไม่สนใจทำ
- 2) การเล่าเรื่องของเด็กมักหลีกเลี่ยงคำยากไม่ได้
- 3) ประสบการณ์เดิมของเด็กอาจไม่สอดคล้องกัน การปฏิเสธเด็กคนใดคนหนึ่งอาจทำให้เด็กเสียกำลังใจ

จากวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านแต่ละวิธี มีทั้งข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน สิ่งที่ผู้สอนควรทำในการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนก็คือ การพิจารณาเลือกข้อดีของวิธีสอนอ่านแต่ละวิธีมาผสมผสานกัน และจัดลำดับขั้นตอนให้เป็นกระบวนการที่ชัดเจนต่อเนื่อง มีเป้าหมายของการสอนที่เด่นชัด มีกิจกรรมหลากหลายที่จะช่วยให้นักเรียน

เกิดการเรียนรู้และสามารถช่วยตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งวิธีการสอนที่ได้จัดตามรูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น และจัดลำดับขั้นได้เหมาะสมกับการเรียนการสอนอ่านเบื้องต้นได้ดีวิธีหนึ่ง ก็คือ แม่บทการสอนอ่าน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่บทการสอนอ่าน

1. ความเป็นมาของการสอนอ่านด้วยแม่บทการสอนอ่าน

ความเป็นมาของการสอนแม่บทการสอนอ่าน ได้มาจากการค้นคว้าและการอ้างอิงของ Dallmann et al (1978 อ้างถึงใน บันลือ พุกกะวัน, 2538: 45) ที่ได้มาจากการสอนอ่านโดยวิธีประสบการณ์หรือการสอนภาษาโดยวิธีประสบการณ์ ซึ่งกล่าวว่า มี 3 ขั้นตอน คือ เน้นการอ่านได้ให้อ่านรู้เรื่อง วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน และสรุปเรื่องที่อ่าน

แนวคิดจากพฤติกรรมการอ่านของ Russell (1949 อ้างถึงใน บันลือ พุกกะวัน, 2538: 45) ที่ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการอ่านไว้ 4 ขั้นตอน คือ การสัมผัส (มองเห็น) การรับรู้ ความเข้าใจ และการใช้สิ่งที่อ่าน

จากแนวคิดหลัก 2 ประการ บันลือ พุกกะวัน (2538: 45) ได้ประยุกต์และผนวกเอาพฤติกรรมการสอนอ่านขั้นที่ 4 ของ Russell เข้ากับวิธีการสอนภาษาโดยวิธีประสบการณ์รวมเป็น 4 ขั้น แต่ก็ยังเห็นว่าไม่เพียงพอสำหรับการสอนอ่านภาษาไทย เพราะภาษาไทยมีความพิเศษอยู่ที่การออกเสียงคงที่ ทั้งพยัญชนะและสระเข้ามาอยู่ในขั้นการใช้ประโยชน์ (ขยายประสบการณ์ในการอ่าน) และยังสามารถเพิ่มขั้นการจัดกิจกรรมหลากหลายที่จะเสริมบทเรียนให้มากขึ้น เพราะแนวคิดที่ว่าการสอนอ่านที่ดีสำหรับชั้นประถมศึกษาที่มุ่งหวังให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านนั้น การเรียนอ่านก็น่าจะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลิน

นอกจากนี้ยังมีขั้นวิเคราะห์และการประเมินบทเรียนสอดคล้องอยู่ในลำดับขั้นการสอน โดยที่แยกออกมาเป็นขั้นที่ 5 ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้ชื่อวิธีสอนนี้ว่าแม่บทการสอนอ่านหรือธรรมนูญการสอนอ่าน

1.1 เหตุผลสำคัญที่ได้ยึดเอาแนวการสอนที่ประยุกต์นี้เป็นแม่บทการสอนอ่านมาใช้ด้วยความมั่นใจสืบเนื่องมาจากเหตุผล 4 ประการ คือ (บันลือ พุกกะวัน, 2538: 45)

1.1.1 แม่บทการสอนอ่าน มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการสอนอ่านอย่างสมบูรณ์ กล่าวคือ ถ้าสอนตามขั้นตอนของวิธีสอนนี้ความหมายของการอ่านจะถูกนำมาใช้ได้ครบทั้ง 3 ความหมาย ครูจะใช้วิธีสอนและเด็กผู้เรียนอ่านได้ครบทั้ง 3 วิธี และ 3 ทาง รวมทั้งมีสื่อหลัก (แบบเรียนและอุปกรณ์) ทั้ง 3 รูปแบบที่สอดคล้องกับธรรมชาติที่มาของภาษา ดังตาราง 1

ตาราง 1 ความสอดคล้องของวิธีสอนกับธรรมชาติที่มาของภาษา

วิธีสอน	สื่อที่ใช้	วิธีเรียนของนักเรียน	ผล
1. วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค	ใช้ภาพในการสื่อโดยตรง	อ่านภาพได้ อ่านคำได้ ใช้ตา	อ่านได้
2. วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ	ใช้เสียงของภาพในการใช้สื่อ	ใช้หูวิเคราะห์ผสมเสียงอ่านได้	อ่านถูก
3. วิธีสอนโดยใช้แผนภูมิประกอบการ์	ใช้ความหมายของภาพสื่อ	อ่าน โดยจำรูปคำที่มีความหมายเด่นที่เคยอ่านมาแล้ว โดยระลึกประสบการณ์ ใช้สมอง	อ่านเป็น

จากตารางความสัมพันธ์ข้างต้นจะเห็นว่า ได้มีวิธีสอน 3 วิธี คือ วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ วิธีสอนโดยใช้แผนภูมิประกอบการ์

1.1.2 เรื่องของการอ่านใช้ประโยชน์จากการอ่าน (Utilization) ตามแนวคิดของ Russell (1949 อ้างถึงใน บันลือ พฤษะวัน, 2538: 45-46) ที่กล่าวว่า จุดบกพร่องที่เด็กมีทักษะการอ่านไม่ดีพอสืบเนื่องมาจากการใช้ประโยชน์ของการอ่านไม่เพียงพอ จึงได้พัฒนาขั้นที่ 3 ของแม่บทการสอนอ่านเป็นขั้นที่ 3 เรียกว่าขั้นขยายประสบการณ์ในการอ่านเป็น 2 แนว

- 1) ขยายประสบการณ์ให้อ่านคำได้มากขึ้น เฉพาะภาษาไทยต้องสอนด้วยวิธีสะกดตัวผสมคำ เพื่อให้ได้ตัวสะกดตัวอ่านคำที่แจกลูกได้ให้อ่านหนังสือแตก หรืออ่านคำได้มากขึ้น
- 2) ขยายประสบการณ์ให้ใช้คำที่อ่านไปเรียนรู้โดยการจัดสร้างแผนภูมิประกอบการ์เพื่อเรียนรู้ในวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ

จากลักษณะการขยายประสบการณ์ในการอ่าน 2 แนวนี้ย่อมช่วยให้เด็กผู้เรียนได้มีโอกาสใช้อ่านได้มาก กว้างขวางและไม่ซ้ำซาก ขั้นของการขยายประสบการณ์เป็นการใช้ประโยชน์ของการอ่านได้ไปสู่การอ่านเป็นได้ดี

1.1.3 ขั้นการจัดกิจกรรมหลากหลาย นอกจากมุ่งให้เรียนอ่านเป็นเรื่องสนุกแล้ว กิจกรรมเสริมบทเรียนยังมุ่งให้ใช้ประโยชน์ของการอ่านอยู่ด้วยอีกส่วนหนึ่ง หรือใช้ประโยชน์ของการอ่านในเชิงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เช่น อ่านแบบสะกดตัวผสมคำก็นำมาใช้ในการสอนเพราะเสียงพาไป (สะกดคำใช้ได้ทั้งอ่านและเขียน) ได้ดี และอื่น ๆ

เมื่อนักเรียนผ่านกิจกรรมในขั้นการจัดกิจกรรมที่ 3 คือ กิจกรรมหลากหลายเสริมบทเรียนแล้ว สิ่งที่จะเกิดการเรียนรู้กับผู้เรียนมีดังต่อไปนี้

เด็กมีพัฒนาการและทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพิ่มมากขึ้นจากกิจกรรมดังต่อไปนี้ กิจกรรมเกมทางภาษา กิจกรรมการสอนเขียนไทย กิจกรรมการสอน คัดไทย กิจกรรมการวาดภาพ กิจกรรมการปั้นและการเล่นดินเหนียว พร้อมกันนี้ยังเป็นการตอบสนอง พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

1.1.4 ชั้นประเมินผล ทบทวน และสอนซ่อมเสริม นับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญของการ สอนอ่าน เช่น การส่งเสริมให้เด็กได้แก้ไข ตกแต่งผลงานของตนเองที่จัดแสดงไว้ได้ เป็นการเน้น การปรับตัวอันเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษา มีการทบทวนการอ่าน การเขียน และอื่น ๆ เพื่อเน้น การอ่าน การตรวจสอบผล รวมทั้งมีขั้นตอนของการสอนซ่อมเสริมไว้ เพื่อให้ครู ได้เอาใจใส่ที่จะช่วยเหลือ แก้ไขเด็ก โดยจับพาดและทุกบทเรียนกิจกรรม การสรุป การประเมินผลงาน ทบทวน และการสอน ซ่อมเสริม ในตอนปลายสัปดาห์ตามแนวดำเนินการสอนของแม่บทการสอนอ่าน จำเป็นต้องประเมินผล การเรียนเป็นขั้นตอนในการสรุปและประเมินผลงาน ดังนี้

- 1) จัดแสดงผลงานต่าง ๆ ของเด็กผู้เรียนที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว เช่น วาดภาพ ผลงานการปั้น การประดิษฐ์ การคัดไทย การเขียนและอื่น ๆ ในการจัดแสดงผลงานควรให้เด็ก ๆ ร่วมกันจัด และควรส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสตกแต่งและปรับปรุงผลงานของตน
- 2) ทบทวนกิจกรรมการอ่าน ได้แก่ อ่านแผนภูมิอ่าน อ่านแผนภูมิประสบการณ์ สมุดผสมคำ อาจจัดให้ฝึกทบทวนเป็นกลุ่ม ๆ หมุนเวียน มุ่งให้กลุ่มรับผิดชอบให้นักเรียนช่วยเพื่อนเอง
- 3) ทบทวนกิจกรรมการแสดงออกต่าง ๆ เช่น ขับร้อง การเล่นเกมต่าง ๆ ที่ฝึก มาแล้ว รวมทั้งการแสดงประกอบนิทานและอื่น ๆ
- 4) ตรวจสอบผลการเรียนการสอนของครู โดยการสังเกต ประเมินจากผลการ ทบทวนการอ่านแล้วนำเด็กอ่อนมาจัดกลุ่มเพื่อสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนให้อ่านได้ โดยใช้เครื่องช่วยอ่านและสื่อการอ่านให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนและได้รับกำลังใจ และแรงเสริมจากครูผู้สอนให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

ในการประเมินผลงานนี้ครูจะสังเกตผลการเรียนการสอนได้จากเด็กผู้เรียน อันเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ปรับปรุงการสอน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนา งานด้วยการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การสอนซ่อมเสริมเป็นงานสำคัญด้านหนึ่งของขั้นตอนนี้ที่ครูจะใช้วิธีการต่าง ๆ หรือ จะเรียกว่า ยุทธศาสตร์ในการช่วยเหลือให้เด็กที่มีความสามารถในการอ่านไม่ดีพอให้สามารถเรียน อ่านได้ดีขึ้นตามกำลังและโอกาสที่เด็กผู้นั้นจะเป็นไปได้ แต่การสอนซ่อมเสริมเป็นการแก้ไขความ บกพร่อง การทบทวน หลักเกณฑ์ ฝึกทักษะในการอ่าน โดยใช้สื่อทั้งแบบเรียนและวัสดุอื่น ๆ เพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนอ่านได้ง่ายมากขึ้น มีกำลังใจที่จะอ่าน ดังที่ บันลือ พุกกะวัน (2538: 50) ได้กล่าวถึง

หลักในการสอนซ่อมเสริมว่า ใช้วิธีการให้ความช่วยเหลือให้เด็กผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการอ่าน โดยเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียน การสอนซ่อมเสริมหรือช่วยเหลือแก้ไขแบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ

1.2.1 การช่วยเหลือแก้ไขในระยะพัฒนาความพร้อมในการอ่าน ซึ่งแก้ไขได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเกม การเล่น การจับร้อง เกมแข่งขันเป็นตัวนำในการฝึกและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ รูปแบบและเครื่องมือการตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน ใช้ในการตรวจสอบเพื่อพัฒนาความพร้อมให้เกิดในตัวนักเรียน

1.2.2 การช่วยเหลือแก้ไขในระยะที่เริ่มต้นอ่าน โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการช่วยเหลือคือ บัตรคำประกอบภาพที่มีรอยตัดต่อช่วยการอ่าน ส่งเสริมให้อ่านสมุดผสมคำ โดยนำไปอ่านทบทวนที่บ้าน ส่งเสริมให้เรียนอ่านและเขียนควบคู่กัน ใช้วิธีสะกดตัวช่วยในการอ่านได้คำใหม่ หรืออาจทำได้โดยใช้หนังสือที่มีภาพประกอบมีเรื่องอ่านหลายลักษณะ เช่น นิทานเสริมทักษะการอ่าน เป็นต้น

1.2.3 การช่วยเหลือในระดับชั้น ป. 3-4 เป็นการช่วยเหลือที่ยากมากขึ้น หลังจากที่เด็กได้รับการเลื่อนชั้นให้สูงขึ้น ปัญหาและสาเหตุของการอ่านย่อมกว้างขวางออกไปซึ่งต้องทำการทดสอบหาจุดบกพร่องให้พบเพื่อแก้ไขให้ถูกจุด เช่น เด็กอาจบกพร่องในขั้นการผันวรรณยุกต์ หรือการใช้วรรณยุกต์ ควรแก้ไขในการผันวรรณยุกต์ของเด็ก เป็นต้น

1.3 วิธีการสอนซ่อมเสริมทั่วไป ทำได้ดังนี้ (บันลือ พฤษะวัน, 2538: 51)

1.3.1 เมื่อไม่ต้องการให้เด็กเสียใจ ควรสอนในชั้นเรียนเป็นรายบุคคลหรือแยกกลุ่มก็ได้ ไม่ควรใช้นอกเวลาเรียน ทั้งนี้เนื่องจากเด็กจะเข้าใจว่าตนถูกทำโทษและไม่สนใจที่จะรับการซ่อมเสริม

1.3.2 เมื่อตรวจพบจุดอ่อน จุดบกพร่องแล้ว จำต้องพิจารณาเลือกอุปกรณ์ หนังสือที่ใช้ สอนซ่อมเสริมให้เหมาะสม

1.3.3 เด็กควรได้รับการช่วยเหลือโดยการใช้เครื่องช่วยอ่านหลายรูปแบบ

1.3.4 ครูควรแนะนำเคล็ดลับหรือหลักเกณฑ์การอ่านเบื้องต้นและใช้ประโยชน์ให้ได้

1.3.5 ให้ความอบอุ่น กระตุ้น ทำท่ายให้อยากเรียน อยากรู้

1.3.6 แสดงให้เห็นความก้าวหน้าของตนเองโดยไม่เปรียบเทียบกับเด็กอื่น ๆ เพื่อให้รู้และภูมิใจในความสามารถของตน

1.3.7 ติดต่อผู้ปกครองให้รับทราบถึงปัญหา เพื่อขอความร่วมมือ

1.3.8 ในการเรียนร่วมกับกลุ่มใหญ่จะต้องหาทางให้เด็กประสบความสำเร็จ ไม่วิชาใดก็วิชาหนึ่งหรือเลือกกิจกรรมใดมากล่าวยกย่องให้เพื่อน ๆ ได้ยอมรับเด็ก

1.3.9 ควรให้เด็กอ่านหนังสือที่ตนชอบ

1.4 การสอนซ่อมเสริมเป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจะต้องช่วยเหลือเด็กผู้ประสบปัญหาในการอ่าน นับตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรก เพื่อจะช่วยเหลือแก้ไขได้ตรงจุด ซึ่งลักษณะปัญหายังไม่ซับซ้อนแก้ไขได้ง่าย และสนองความต้องการของเด็กดีกว่าปล่อยไว้

1.4.1 นักเรียนสามารถจำเนื้อหาที่เรียนไปแล้วได้ดีขึ้น อันเนื่องมาจากการฝึกซ้ำหลังจากเกิดการเรียนรู้และการทบทวน ซึ่งการทบทวนไม่ว่าจะเป็นการทบทวนทางวาจา หรือทบทวนในใจล้วนแต่ช่วยเสริมความจำทั้งนั้น เพราะ

- 1) ช่วยให้เห็นสิ่งที่จำยากซึ่งจะเพิ่มความพยายามและมีเวลามากขึ้น
- 2) การได้ทราบระดับของความล้มเหลวจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจในทันทีทันใด
- 3) การทบทวนเป็นการฝึก ช่วยป้องกันการลืม
- 4) การทบทวนเป็นข้อมูลย้อนกลับ ช่วยให้ครูสามารถทราบว่านักเรียนเข้าใจ

หรือไม่

- 5) การทบทวนช่วยให้นักเรียนรู้หลักในการจำ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ภายหลัง

1.4.2 นักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้และความก้าวหน้าของตนได้

1.4.3 นักเรียนเกิดการแข่งขันและร่วมมือ

โดยทั่วไปการเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะตัว แต่การจัดกิจกรรมในชั้นของการจัดแสดงผลงานของนักเรียนที่ได้ปฏิบัติมาเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือกระทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนก็จะเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความเป็นมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

จากวิธีการสอนอ่านด้วยแม่บทการสอนอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านเป็นการนำข้อดีของวิธีการสอนอ่าน 3 วิธี คือ การสอนอ่านเป็นคำ ประโยค การสอนแบบสะกดตัวผสมคำ และการสอนโดยใช้บทเรียนจากประสบการณ์มาประยุกต์เข้าด้วยกัน และผนวกกับกระบวนการวิเคราะห์ สรุป ทบทวน ซ่อมเสริม เป็นวิธีสอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่เรียกว่าวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านหรือธรรมเนียมการสอนอ่าน

2. ลำดับขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้แม่บทการสอนอ่าน

มีลำดับขั้นตอนของแม่บทการสอนอ่าน ดังที่ บันทึกคือ พุทธะวัน (2538) ไว้ดังนี้

2.1 ขั้นการสอนอ่านให้รู้เรื่องที่อ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค เพื่อมุ่งให้นักเรียนอ่านบทเรียนได้ รู้เรื่องที่อ่านจากแม่บทการสอนอ่านใช้อ่านนำบทเรียน ขั้นตอนนี้เด็กจะได้เรียนอ่านทางตา

2.2 ขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน เป็นการสอนให้วิเคราะห์ผลการอ่าน คือ วิเคราะห์คำ คำศัพท์ รูปประโยคและอื่น ๆ โดยสรุปจากบทเรียนที่อ่าน มีการเปรียบเทียบประเมินตัวละครแล้วสรุป ให้เด็กฟัง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์ สรุปบทเรียนที่อ่านวิเคราะห์คำ และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ขั้นตอนนี้เด็กจะได้เรียนอ่านทางสมอง

2.3 ขั้นขยายประสบการณ์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ขยาย ประสบการณ์ทางการอ่านของผู้เรียน 2 ทาง คือ

2.3.1 การเพิ่มคำศัพท์ เป็นการสอนอ่านแบบแจกลูก โดยการสะกดคำ แจกลูกคำ แม่บทในบทเรียนที่สร้างขึ้น เป็นตัวนำในการฝึกอ่าน ขั้นตอนนี้เด็กจะได้เรียนอ่านทางหู

2.3.2 การสร้างแผนภูมิประสบการณ์ เป็นการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ ใช้คำ ที่แจกลูกหรือคำในบทเรียนที่ควรเน้นมาสร้างเป็นเรื่องราวให้สัมพันธ์กับทักษะทางภาษา ขั้นตอนนี้ เด็กจะได้เรียนอ่านทางสมอง

2.4 ขั้นจัดกิจกรรมหลากหลาย เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งประสานสัมพันธ์ ระหว่างทักษะภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีเนื้อหาในการใช้คำที่เกี่ยวข้องกัน โดยใช้กิจกรรม การขับร้อง เกมทางการศึกษา วาด ปั้น การประดิษฐ์ และอื่น ๆ ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน สนองอารมณ์และสังคมในหมู่ผู้เรียน

2.5 ขั้นกิจกรรมสรุปผล เป็นขั้นตอนของการทบทวน ซ่อมเสริม มีการจัดแสดงผลงาน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนา ปรับปรุงตนเองให้มีศักยภาพ รู้ถึงข้อเด่นและข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง มีกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล ให้เด็กได้มีโอกาสปรับปรุงตนเอง พัฒนาความสามารถของตน โดยครูช่วยเหลือแก้ไขเด็ก และปรับปรุงการสอนจากการประเมินผลการสอนของตน

จากวิธีสอนอ่านแบบแม่บทการสอนอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบแม่บท การสอนอ่าน เป็นวิธีการสอนอ่านที่รวบรวมและประยุกต์หลักการซึ่งเป็นข้อดีของวิธีการสอนอ่าน แบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของการอ่าน นั่นคือ อ่านออก อ่านได้ และอ่านเป็น

3. การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบแม่บทการสอนอ่าน

การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่าน บันลือ พลฤกษ์วัน (2538) ได้เสนอแนวการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านไว้ ดังนี้

3.1 กิจกรรมขั้นการสอนอ่านต้องมุ่งให้อ่านได้ อ่านแล้วรู้เรื่องที่อ่าน จากนิทานที่มีภาพ ประกอบตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ให้นักเรียนสังเกตภาพ เล่าเรื่องจากภาพ

3.1.2 ส่งเสริมให้เล่าเรื่องจากภาพในลำดับต่อไปจนจบเรื่อง

3.1.3 ครูซักถามปัญหา ให้นักเรียนได้สรุปเรื่องจากนิทาน ชักชวนให้อ่านคำใหม่ โดยตั้งเกดตัวอักษรสีแดง ซึ่งแสดงว่า เป็นคำใหม่

3.1.4 ใช้คำใหม่แต่งหรือพูดเป็นประโยค หรืออธิบายความหมายตามความสามารถของผู้เรียน

3.1.5 ขั้นเริ่มอ่านบทเรียน

- 1) ฝึกอ่านนำและอ่านตามที่ละประโยคประมาณ 2 จบ
- 2) ให้เล่าเรื่องจากการอ่านหรือการฟัง
- 3) สรุปเรื่องที่อ่าน

3.2 กิจกรรมขั้นเมื่ออ่านแล้วควรสรุปและประเมินตัวละครจากนิทานที่อ่าน จากการสรุปเรื่องที่อ่านในบางเรื่อง นักเรียนมักจะสรุปเรื่องได้ไม่ตรงกัน โดยมากปรากฏเฉพาะเรื่องที่ไม่แสดงภาพประกอบ อาจดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 วิเคราะห์คำ คำศัพท์ เปรียบเทียบ ขั้นนี้อาจดำเนินการก่อนหรือหลังจากแสดงประกอบเรื่อง แล้วแต่ครูจะเห็นว่าเด็กกลุ่มที่สอนควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ภาษาไปสู่การแสดงหรือแสดงแล้วจึงใช้ภาษาอธิบายช่วยแล้วแต่กรณี

3.2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนที่อ่านได้อ่านที่ละประโยคแล้วให้ตัวละครแสดง

3.2.3 ประเมินตัวละครว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร

3.2.4 นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ควรประพฤติเป็นข้อ ๆ

3.3 กิจกรรมขั้นการสอนอ่านในชั้นขยายประสบการณ์ในการอ่าน 2 ทาง

3.3.1 การสอนแจกลูกเพื่อให้อ่านคำได้มากและอ่านได้แตกฉาน

1) ใช้คำแม่บทเป็นตัวนำในการสอนอ่านแบบแจกลูกผสมคำ เพราะคำแม่บทมีการซ้ำสูงจากการอ่าน เด็กผู้เรียนจำคำแม่บทได้แม่นยำกว่า

2) จากคำแม่บทให้เล่นเกมเสียงเหมือน โดยเน้นที่สระให้เหมือนกับคำแม่บท

3) ฝึกอ่านของเลียนคำ ซึ่งมีรูปสระวางคงที่ เปลี่ยนพยัญชนะมาผสมเสียงจากคำแม่บท ย่อมเป็นแนวทางในการอ่าน นับว่าเป็นการเรียนอ่านที่ใช้ในการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ดีแบบหนึ่ง หรือให้ฝึกอ่านสมมุติผสมคำ โดยมีภาพที่บอกแนวการอ่านออกเสียง ในการอ่านเมื่อเปิดอ่านจะพบว่าสระนั้นคงที่ แล้วเปลี่ยนพยัญชนะที่เปิดมาผสมอ่านได้เป็นคำ ๆ

4) ครูเขียนบทแจกลูกหรือคำที่อ่านออกเสียงเหมือน โดยให้อ่านด้วยวิธีสะกดตัวผสมคำทีละคำ ถ้าเด็กอ่านคำไม่ได้ ก็อาจส่งเสริมให้ใช้คำในสมมุติผสมคำมาเทียบ ช่วยในการอ่าน

5) ครูส่งเสริมให้ใช้คำที่แจกลูก พูดเป็นประโยค แต่งเป็นประโยค เล่าเรื่องราว เพื่อขยายประสบการณ์

การสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำนี้ เด็กมักจะรู้สึกว่ายากเพราะไม่มีเครื่องล่อใจ ช่วยในการอ่าน คำที่อ่านมีความหมายน้อย ทำให้รู้สึกเบื่อเร็ว จึงไม่ควรใช้เวลาฝึกนาน (10–15 นาที) ควรแก้ไขปัญหาละเอียด เช่น ช่วยให้ได้รู้สึกรู้ว่าการสะกดตัวผสมคำนั้นอ่านไม่ยาก ด้วยการเล่นเกมเสียงเหมือน อ่านของเลียนคำ หรือสมุดผสมคำช่วยนำการอ่าน

3.3.2 การสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ โดยใช้คำที่แจกลูกหรือคำในบทอ่าน ที่ควรได้รับการขยายความมาสร้างเป็นเรื่องราวที่สัมพันธ์กับวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ใช้วิธีสอนอ่านโดยให้อ่านแผนภูมิประสบการณ์ ให้เด็กได้เรียนทางสมอง

3.4 กิจกรรมขั้นการจัดกิจกรรมหลากหลาย เสริมบทเรียนและกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีแนวการจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้

3.4.1 การจัดกิจกรรมหลากหลาย ช่วยช่วยให้การเรียนการสอนมีความหมายมากขึ้น เช่น การสอนที่ต่อเนื่องจากแผนภูมิประสบการณ์

3.4.2 กิจกรรมประเภทการเล่น อันเป็นหัวใจของการเรียนรู้มี ดังนี้

- 1) การเล่นเกมของประลองปัญญา
- 2) การเล่นเกมจินตนาการ ได้แก่ การเล่นเกมปั้นดินน้ำมัน การเล่นเกมกระบะทราย
- 3) การเล่นเกมชื่นชมความไพเราะ ร้องเพลง ใช้ดนตรี

3.4.3 กิจกรรมการสอนเขียนไทย

3.4.4 กิจกรรมการสอนคัดไทย

3.4.5 กิจกรรมการวาดภาพ

3.4.6 กิจกรรมการปั้น

3.4.7 กิจกรรมทางภาษา

3.5 กิจกรรมขั้นการสรุป การประเมินผลงาน ทบทวน และการสอนซ่อมเสริม

3.5.1 กิจกรรมการสรุปและประเมินผล ในตอนปลายสัปดาห์ตามแนวดำเนินการสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน จำเป็นต้องประเมินผลการเรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสรุปและประเมินผลงาน ดังนี้

- 1) จัดแสดงผลงานต่าง ๆ ของนักเรียนที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว
- 2) ทบทวนกิจกรรมการอ่าน ได้แก่ อ่านแผนภูมิอ่าน อ่านแผนภูมิประสบการณ์ สมุดผสมคำ ของเลียนคำ

3) ทบทวนกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ เช่น การขับร้อง การเล่นเกมต่าง ๆ รวมทั้งการแสดงประกอบนิทานและอื่น ๆ

4) ตรวจสอบผลการเรียนการสอนของครูโดยการสังเกต ประเมินจากผลการทบทวนการอ่าน แล้วนำเด็กอ่อนมาจัดกลุ่มเพื่อสอนซ่อมเสริม

3.5.2 กิจกรรมการสอนซ่อมเสริม เป็นยุทธศาสตร์ในการช่วยเหลือเด็กที่มีความสามารถในการอ่านไม่ดีพอ ให้สามารถอ่านได้ดีขึ้น ตามกำลังและโอกาสที่เด็กผู้นั้นจะเป็นไปได้

จากการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบแม่บทการสอนอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่าเป็นวิธีการสอนอ่านรูปแบบหนึ่งที่มีเป้าหมายให้อ่านออก อ่านได้ และอ่านเป็น โดยผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสอนดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 5 ชั้น คือ สอนให้อ่านได้ ใช้ประโยชน์จากการอ่าน ขยายประสบการณ์จากการอ่าน จัดกิจกรรมหลากหลาย และสรุป ซ่อมเสริม ทบทวน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่บทการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านไว้ ดังนี้

ดาวเรือง ชิงโพธิ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนตามธรรมเนียมการสอนอ่าน (แม่บทการสอนอ่าน) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ รวมทั้งได้รับความรู้ในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่ได้แนะนำเนื้อหาบูรณาการกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย และนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ธรรมเนียมการสอนอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ยร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70

กาญจนา โภคสวัสดิ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 23.25 คิดเป็นร้อยละ 46.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 38.30 คิดเป็นร้อยละ 76.60 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.45 คิดเป็นร้อยละ 44.83 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.70 คิดเป็นร้อยละ 75.66 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพ็ญผกา ปัญจนะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบขบวนการสอนอ่าน (แม่บทการสอนอ่าน) ผลการศึกษาพบว่า สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเอื้อบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ตามขั้นตอนของการสอนอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นงนุช บัวงาม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการ์ตูนต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการ์ตูน มีความสามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 23.88 คิดเป็นร้อยละ 47.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 42.04 คิดเป็นร้อยละ 84.08 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการ์ตูน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 16.52 คิดเป็นร้อยละ 55.07 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.16 คิดเป็นร้อยละ 77.02 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน เป็นวิธีสอนหนึ่งซึ่งสามารถนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านมาใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1. ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จิระพันธ์ เดมะ (2545: 1) ได้กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Book จะเป็นพัสดุห้องสมุดยุคใหม่ ที่เปลี่ยนจากรูปแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นหนังสือที่ผลิตจากการเขียนหรือพิมพ์ตัวอักษรหรือภาพกราฟิกลงในแผ่นกระดาษ หรือวัสดุชิ้นอื่น ๆ เพื่อบันทึกเนื้อหาสาระในรูปของตัวหนังสือรูปภาพหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่นที่ใช้กันปกติทั่วไปจากอดีตถึงปัจจุบัน เปลี่ยนมาบันทึกและนำเสนอเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็นสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ในรูปสัญญาณดิจิทัล ลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ เช่น แผ่นซีดีรอม

ประภาพรณ หิรัญวัชรพฤกษ์ (2545: 43–44) ได้กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการอ่านหนังสือประเภทนี้คือ ฮาร์ดแวร์ อาจเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่น ๆ พร้อมติดตั้งระบบปฏิบัติการหรือซอฟต์แวร์ที่สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้

ยีน ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย (2546: 51) กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หมายถึง การสร้างหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ประโยชน์กับระบบการเรียนการสอนบนเครือข่าย

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2551: 14) ได้ให้ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เอาไว้ว่า อิบุ๊ก (e-book, e-Book, eBook, EBook) เป็นคำภาษาต่างประเทศ ย่อมาจากคำว่า Electronic Book หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติมักจะ

เป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ จากความหมายที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการเปลี่ยนจากรูปแบบเอกสารดั้งเดิมมาอยู่ในรูปดิจิทัล โดยแสดงให้เห็นบนจอคอมพิวเตอร์ นำเสนอข้อมูลได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวผ่านจอคอมพิวเตอร์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลเนื้อหาให้อยู่ในแฟ้มเดียวกัน และมีลักษณะการนำเสนอที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. รูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังนี้

Baker (อ้างถึงใน จิระพันธ์ เดมะ, 2545: 5) ได้แบ่งประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้

2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือหรือตำรา (textbook) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้เน้นการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือและภาพประกอบในรูปแบบหนังสือปกติทั่วไป หลักหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้สามารถกล่าวได้ว่า เป็นการแปลงหนังสือจากสภาพสิ่งพิมพ์ปกติเป็นสัญญาณดิจิทัล เพิ่มศักยภาพในการเดิมการนำเสนอการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยศักยภาพของคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน เช่น การเปิดหน้าหนังสือ การสืบค้น การคัดลอก เป็นต้น

2.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออ่าน เป็นหนังสือที่มีเสียงคำอ่าน เมื่อเปิดหนังสือจะมีเสียงอ่าน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้เหมาะสำหรับเด็กเริ่มเรียนหรือสำหรับฝึกออกเสียงหรือฝึกพูด (talking books) เป็นต้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้เป็นการเน้นคุณลักษณะด้านการ

นำเสนอเนื้อหาทั้งที่เป็นตัวอักษรและเสียงเป็นคุณลักษณะหลักนิยมใช้กับกลุ่มผู้อ่านที่มีระดับทักษะทางภาษา โดยเฉพาะด้านการฟังหรือการอ่านค่อนข้างต่ำ เหมาะสำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาของเด็ก ๆ หรือผู้ที่กำลังฝึกภาษาที่สองหรือฝึกภาษาใหม่ เป็นต้น

2.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพนิ่งหรืออัลบั้มภาพ (static picture books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณลักษณะหลักเน้นจัดเก็บข้อมูลและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง (static picture) หรืออัลบั้มภาพเป็นหลัก เสริมด้วยการนำศักยภาพของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพที่ต้องการ การขยายหรือย่อขนาดของภาพหรือตัวอักษร การสำเนาหรือถ่ายโอนภาพ การแต่งเติมภาพ การเลือกเฉพาะส่วนของภาพ (cropping) เพิ่มข้อมูลเชื่อมโยงภายใน (linking information) เช่น เชื่อมข้อมูลอธิบายเพิ่มเติม เชื่อมข้อมูลเสียงประกอบ เป็นต้น

2.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือภาพเคลื่อนไหว (moving picture books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพวิดีโอ (video clip) หรือภาพยนตร์สั้น (films clips) ผสมกับข้อมูลสารสนเทศที่อยู่ในรูปตัวหนังสือ (text information) ผู้อ่านสามารถเลือกชมศึกษาข้อมูลได้ ส่วนใหญ่นิยมนำเสนอข้อมูลเหตุการณ์ประวัติศาสตร์สำคัญ เช่น ภาพเหตุการณ์สงครามโลก ภาพการกล่าวสุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญ ๆ ของโลกในโอกาสต่าง ๆ ภาพเหตุการณ์ความสำเร็จหรือสูญเสียของโลก เป็นต้น

2.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม (multimedia books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอข้อมูลเนื้อหาสาระในลักษณะแบบสื่อประสมระหว่างสื่อภาพ (visual media) ที่เป็นทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวกับข้อความ และสื่อประเภทเสียง (audio media) ในลักษณะต่าง ๆ ผสมกับศักยภาพของคอมพิวเตอร์อื่นเช่นเดียวกันกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

2.6 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือสื่อหลากหลาย (polymedia books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับหนังสือแบบสื่อประสม แต่มีความหลากหลายในคุณลักษณะด้านความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลภายในเล่มที่บันทึกในลักษณะต่าง ๆ เช่น ตัวหนังสือภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง คนตรี และอื่น ๆ

2.7 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือเชื่อมโยง (hypermedia books) เป็นหนังสือที่มีคุณลักษณะสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระภายในเล่ม (internal information linking) ผู้อ่านสามารถคลิกเพื่อเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาสาระที่ออกแบบเชื่อมโยงกันภายในเล่ม การเชื่อมโยงเช่นนี้มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับบทเรียน โปรแกรมแบบแตกกิ่ง (branching program instruction) นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งเอกสารภายนอก (external information linking) เมื่อเชื่อมต่อบริบทอินเทอร์เน็ตหรืออินทราเน็ต

2.8 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสืออัจฉริยะ (intelligent electronic books) เป็นหนังสือที่ประสมแต่มีการใช้โปรแกรมขั้นสูงที่สามารถมีปฏิกริยาหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านเสมือนกับหนังสือที่มีสติปัญญา (อัจฉริยะ) ในการโต้ตอบหรือคาดคะเนในการโต้ตอบหรือมีปฏิกริยากับผู้อ่าน ตัวอย่างเช่น การทำงานของโปรแกรม Help ใน Microsoft Word เป็นต้น

2.9 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อหนังสือทางไกล (telemedia electronic books) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้มีคุณลักษณะหลัก ๆ คล้ายกับ Hypermedia Electronic Books แต่เน้นการเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลภายนอกผ่านระบบเครือข่าย (online information resources) ทั้งที่เป็นเครือข่ายเปิดและเครือข่ายเฉพาะสมาชิกของเครือข่าย

2.10 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบหนังสือไซเบอร์สเปซ (cyberspace book) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้มีลักษณะเหมือนกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลาย ๆ แบบที่กล่าวมาแล้วผสมกัน สามารถเชื่อมโยงข้อมูลทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก สามารถนำเสนอข้อมูลในระบบสื่อที่หลากหลายสามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านได้หลากหลายมิติ

2.11 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถแบ่งประเภทตามชนิดของสื่อที่ใช้ในการนำเสนอและองค์ประกอบของเครื่องอำนวยความสะดวกภายในเล่ม สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทหลัก ๆ ดังต่อไปนี้ (Baker, 1992: 140)

2.11.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทบรรจุหรือบันทึกข้อมูล เนื้อหาสาระเป็นหมวดวิชาหรือรวมวิชา โดยเฉพาะเป็นหลัก

2.11.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทบรรจุข้อมูล เนื้อหาสาระเป็นหัวเรื่องหรือชื่อเรื่องเฉพาะเรื่อง (a particular topic area) เป็นหลัก หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้จะมีเนื้อหาใกล้เคียงกับประเภทแรกแต่ขอบข่ายแคบกว่าหรือจำเพาะเจาะจงมากกว่า

2.11.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทบรรจุที่ข้อมูล เนื้อหาสาระ เทคนิคการนำเสนอขั้นสูงที่มุ่งเน้นเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม

2.11.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทบรรจุข้อมูล เนื้อหาสาระเน้นเพื่อการทดสอบหรือสอบวัดผลเพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาและตรวจสอบวัดระดับความรู้ หรือความสามารถของตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับการเลือกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียน ผู้วิจัยเลือกหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะเป็นแบบสื่อประสมที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และเป็นเกมทางการศึกษาซึ่งมีการรวมสื่อ ภาพเคลื่อนไหว ภาพประกอบ และเสียงลงในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้โปรแกรม

Desktop Author ในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดในการถ่ายทอดสื่อจาก
ผู้สอนไปสู่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3. กระบวนการจัดทำและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ก่อนที่จะลงมือจัดทำหรือพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้นควรคำนึงถึงขั้นตอนและกระบวนการ
การจัดทำที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยศึกษาให้เข้าใจถึงขั้นตอนและกระบวนการจัดทำหนังสือ
อิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องว่ามีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร จากนั้นจึงนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางใน
การลงมือปฏิบัติจริง เมื่อเราต้องการจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง จะมี
กระบวนการจัดทำและพัฒนาดังโครงสร้างพอสังเขปต่อไปนี้

ภาพ 2 กระบวนการจัดทำและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ที่มา: ไพฑูรย์ ศรีฟ้า, 2551: 32.

4. ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังนี้

4.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีประโยชน์ต่อผู้อ่านดังต่อไปนี้

4.1.1 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถย้อนกลับเพื่อทบทวนบทเรียนหากไม่เข้าใจและสามารถเลือกเรียนได้ตามเวลาและสถานที่ที่ตนเองสะดวก

4.1.2 การตอบสนองที่รวดเร็วของคอมพิวเตอร์ที่ให้ทั้งสี สัน ภาพ เสียง ทำให้เกิดความตื่นเต้นและไม่เบื่อหน่าย

4.1.3 ช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะมีประสิทธิภาพในแง่ที่ลดเวลาและลดค่าใช้จ่าย สนองความต้องการและความสามารถของบุคคล มีประสิทธิภาพในแง่ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

4.1.4 ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนหัวข้อที่สนใจข้อใดก่อนก็ได้ สามารถย้อนกลับไปได้กลับมาในเอกสาร หรือกลับมาเริ่มต้นที่จุดเริ่มต้นใหม่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

4.1.5 สามารถแสดงทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้พร้อมกันหรือจะเลือกให้แสดงเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งก็ได้

4.1.6 การจัดเก็บข้อมูลสามารถจัดเก็บไฟล์แยกระหว่างตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง โดยใช้เท็กซ์ไฟล์เป็นศูนย์กลาง แล้วเรียกมาใช้ร่วมกันได้ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่คนละที่เข้าด้วยกัน

4.1.7 สามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ทำให้สามารถปรับปรุงบทเรียนให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี

4.1.8 ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับเรื่องที่กำลังศึกษาจากแฟ้มเอกสารอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงอยู่ได้อย่างไม่จำกัดจากทั่วโลก

4.1.9 เสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้มีเหตุผล มีความคิด ที่ชนะที่เป็น Logical เพราะการโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์ผู้เรียนจะต้องทำอย่างมีขั้นตอน มีระเบียบและมีเหตุผลพอสมควร เป็นการฝึกลักษณะนิสัยที่ดีให้กับผู้เรียน

4.1.10 ผู้เรียนสามารถที่จะบูรณาการการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเกี่ยวเนื่องและมีความหมาย

4.1.11 ครูมีเวลาติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้น

4.1.12 ครูมีเวลาศึกษาดำรง และพัฒนาความสามารถของตนเองได้มากขึ้น

4.1.13 ช่วยพัฒนาทางวิชาการ

4.2 ข้อดีของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ในวารสารวิชาการ ดังที่ สุทิน ทองไสว (2547: 47–48) กล่าวคือ

4.2.1 ประหยัดพื้นที่ในการเก็บ เนื่องจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้สร้างขึ้นมาให้อยู่ในรูปของไฟล์ดิจิทัล ผู้ใช้สามารถจัดเก็บหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้หลายเล่มภายในเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเดียวหรือบนที่กวางในแผ่นซีดี-รอม ที่มีขนาดกะทัดรัดได้ ในขณะที่การจัดเก็บหนังสือจำนวนมากนั้นจะต้องอาศัยชั้นวางหนังสือขนาดใหญ่ และสิ้นเปลืองพื้นที่ในการจัดเก็บมาก

4.2.2 การมีระบบนำวิเกษั้น (Navigation) และไฮเปอร์ลิงค์ (Hyperlinks) ทำให้ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลและเนื้อหาสาระที่มีอยู่ภายในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้ง่ายกว่าค้นหาจากหนังสือ

4.2.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์บางเล่ม (ไฟล์) จะอ้างถึงชื่อเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เมื่อผู้ใช้คลิกที่ลิงค์ (Link) หรือชื่อเว็บไซต์นั้น ๆ ก็สามารรถเข้าสู่เว็บไซต์ได้ทันที

4.2.4 กระบวนการจัดทำและการผลิตนั้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดทำและผลิตได้รวดเร็วกว่าการจัดพิมพ์หนังสือทั่วไป และในกรณีที่มีข้อผิดพลาดระหว่างจัดทำก็สามารถควบคุมและแก้ไขได้ง่าย

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่มีประโยชน์และมีข้อดีหลายประการ แต่การจะนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดทำและการผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ว่า ผู้จัดทำจะสามารถสร้างสรรค์หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้น ๆ ให้มีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้มีคุณภาพคือ กระบวนการจัดทำที่เป็นระบบ มีขั้นตอน มีการวางแผนและดำเนินงานที่ชัดเจน รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ในการเลือกสื่อและวิธีการนำเสนอสื่ออย่างเหมาะสม จะเป็นการช่วยสนับสนุนให้สามารถถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สื่อแต่ละชนิดจะมีจุดเด่นจุดด้อยแตกต่างกันออกไป ฉะนั้นในการเลือกสื่อเราต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.3.1 คุณสมบัติของสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

4.3.2 บุคลิกลักษณะของผู้เรียนและสื่อที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้

4.3.3 สภาพแวดล้อมในการเรียนและอุปกรณ์ที่ช่วยสื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทหนึ่ง ที่มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพราะมีสีสันที่สวยงาม มีเสียงและภาพเคลื่อนไหวประกอบ ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยากเรียนรู้

5. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 5 ขั้นตอน

5.1 ขั้นสอนให้อ่านได้ โดยใช้การอ่านเป็นคำประกอบภาพและฝึกอ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนดังนี้

5.1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

5.1.2 ครูนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดูและถามนักเรียนว่าในภาพคือรูปอะไร เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ครูให้นักเรียนพูดคำนั้นอีกครั้งตามครู

5.1.3 ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดมาคู่กับบัตรภาพ แล้วครูอ่านนำนักเรียนและนักเรียนอ่านตามครู

5.1.4 ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดให้นักเรียนอ่าน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่าน ทำเช่นนี้จนกว่านักเรียนจะอ่านคำนั้นได้

5.1.5 นักเรียนฝึกอ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

5.2 ขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำและประโยคที่อ่าน โดยฝึกวิเคราะห์ สรุปเรื่อง ข้อความที่อ่าน วิเคราะห์คำ และตอบคำถามจากเรื่องหรือข้อความซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

5.2.1 นำเรื่องหรือข้อความที่ประกอบไปด้วยคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวซึ่งนักเรียนอ่านได้ และคำที่ประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ในขั้นที่แรกมาให้ให้นักเรียนอ่านและช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5.2.2 บอกความหมายของคำและประโยคที่อ่าน

5.2.3 นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

5.3 ขันขยายประสบการณ์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ขยายประสบการณ์ทางการอ่านของผู้เรียน โดยใช้วิธีสะกดตัวผสมคำและผันวรรณยุกต์มีขั้นตอน ดังนี้

5.3.1 นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกดในขั้นแรกและขั้นที่สอง

5.3.2 นำคำจากขั้นแรกและขั้นที่สองมาฝึกผันวรรณยุกต์

5.3.3 ฝึกอ่านคำและประโยคจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

5.4 ขันจัดกิจกรรมหลากหลายในรูปแบบเกมการเรียนรู้และเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีขั้นตอน ดังนี้

5.4.1 จัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้

5.4.2 นักเรียนทำกิจกรรมเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

5.5 ขันสรุป ทบทวน ซ่อมเสริม มีขั้นตอน ดังนี้

5.5.1 ครูทดสอบความรู้ประจำบทเรียน

5.5.2 นักเรียนแสดงผลงาน

5.5.3 ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน

5.5.4 นักเรียนที่ผ่านการประเมินทบทวนกิจกรรมการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

กรณีการ์ ทานองดี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นิทานอีสป 2 ภาษา ที่มีต่อความเข้าใจในการฟังและการอ่านของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความเข้าใจในการฟังและการอ่านของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 88.00/82.15 และเด็กปฐมวัยมีความเข้าใจในการฟังและการอ่านจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นิทานอีสป 2 ภาษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงจันทร์ แก้วเกษียรติกุล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนอ่านตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงน้อยศึกษาอำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนอ่านตามหลักสูตรท้องถิ่น คือ 84.55/83.33 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนอ่านตามหลักสูตรท้องถิ่นมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร สุกคร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อัตราการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.70 และ 0.63 คะแนนต่อครั้ง จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ภัทรา อุ่นใจ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.98/87.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีค่า 0.7602 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความคงทนการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์หลังจากเวลาผ่านไป 7 วัน และ 30 วัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อการสอนรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้านการอ่านได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมกับวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและช่วยเหลือ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเลือกศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในงานวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 275 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านในดู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

2.1 ขั้นสำรวจเบื้องต้น

2.1.1 สัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เพื่อรับทราบข้อมูลและรายชื่อของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยมีจำนวน 12 คน

2.1.2 พิจารณาผลงานของนักเรียนตามรายชื่อที่ได้ จากสมุดการบ้าน แบบฝึกหัดใบงาน และแฟ้มสะสมงาน

2.2 ขั้นสำรวจปัญหาการเรียนรู้แบบเจาะลึก

2.2.1 ครูประจำชั้นสำรวจปัญหาการเรียนของนักเรียนที่ผ่านการสำรวจจากขั้นสำรวจเบื้องต้น โดยใช้แบบคัดแยกของ ผดุง อารยะวิญญู (2554) ประกอบด้วยชุดที่ 1 คือ แบบทดสอบความสามารถในการรับรู้และแปลผลข้อมูล (แบบ ครป.) และชุดที่ 2 คือ แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) แล้วนำผลจากแบบทดสอบ (แบบ ครป. และ แบบ ปรด.) แต่ละชุด

มารวมคะแนน หากข้อมูลของแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีผลตรงกัน ถือว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผลการคัดแยกในชุดที่ 2 แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน (แบบ ปรด.) ทำให้ทราบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้คนใดมีปัญหาด้านการอ่าน

2.2.2 ได้นักเรียนจากชั้น 2.1 และ 2.2 จำนวน 9 คน

2.3 ขั้นการคัดเลือกขั้นสุดท้าย

2.3.1 นำนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกจากขั้นสำรวจปัญหาการเรียนรู้แบบเจาะลึกจำนวน 9 คน ไปทดสอบความสามารถทางด้านสติปัญญา โดยใช้แบบประเมินความสามารถทางเชาวน์ปัญญา เด็กอายุ 2-15 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เพื่อเป็นข้อมูลนำมาตัดสินใจให้ถูกต้อง และแน่นอนว่าเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือไม่ ได้นักเรียน จำนวน 7 คน ที่มีระดับสติปัญญา 90 ขึ้นไป

2.3.2 นำนักเรียนในขั้นตอนที่ 2.3.1 มาทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้นักเรียน จำนวน 6 คน ที่มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอ้าว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

2.3.3 ผู้วิจัยนำนักเรียนที่ได้รับการตัดสินใจว่ามีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปกติ แต่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และมีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอ้าว ที่มีตัวสะกด มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตน์ และ องอาจ นัยพัฒน์, 2551: 34) ดังนี้

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂
เมื่อ X แทน	การสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์	
T ₁ แทน	ความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	
T ₂ แทน	ความสามารถในการอ่านหลังการทดลองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
3. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน โดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และนำมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1.1.1 ขั้นสอนให้อ่านได้ โดยใช้การอ่านเป็นคำประกอบภาพและฝึกอ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2) ครูนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดู และถามว่าในภาพคืออะไรอะไร เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ครูให้นักเรียนพูดคำนั้นอีกครั้งตามครู
- 3) ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดมาคู่กับบัตรภาพ แล้วครูอ่านนำนักเรียนและนักเรียนอ่านตามครู
- 4) ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดให้นักเรียนอ่าน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่าน ทำเช่นนี้จนกว่านักเรียนจะอ่านคำนั้นได้
- 5) นักเรียนฝึกอ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1.1.2 ขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำและประโยคที่อ่าน โดยฝึกวิเคราะห์ สรุปเรื่องข้อความที่อ่าน วิเคราะห์คำและตอบคำถามจากเรื่องหรือข้อความซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) นำเรื่องหรือข้อความที่ประกอบไปด้วยคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ซึ่งนักเรียนอ่านได้ และคำที่ประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ในขั้นสอนให้อ่านได้มาให้ นักเรียนอ่านและช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2) บอกความหมายของคำและประโยคที่อ่าน
- 3) นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1.1.3 ขันขยายประสบการณ์จากการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ขยายประสบการณ์ทางการอ่านของผู้เรียน โดยใช้วิธีสะกดตัวผสมคำและผันวรรณยุกต์ มีขั้นตอนดังนี้

- 1) นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดในชั้นสอนให้อ่านได้ และขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน
- 2) นำคำจากชั้นสอนให้อ่านได้ และขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน มาฝึกผันวรรณยุกต์
- 3) ฝึกอ่านคำและประโยคจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1.1.4 ขันจัดกิจกรรมหลากหลายในรูปแบบเกมการเรียนรู้และเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) จัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้
- 2) นักเรียนทำกิจกรรมเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

1.1.5 ขันสรุป ทบทวน ซ่อมเสริม มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) ครูทดสอบความรู้ประจำบทเรียน
- 2) นักเรียนแสดงผลงาน
- 3) ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน
- 4) นักเรียนที่ผ่านการประเมินทบทวนกิจกรรมการอ่าน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ทรอนิกส์

1.2 ศึกษาและรวบรวมคำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดซึ่งเป็นคำพื้นฐานในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีโครงสร้างคำ ดังนี้

- 1.2.1 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง (ก จ ด ต บ ป อ)
- 1.2.2 คำที่ประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด
- 1.2.3 คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม กน เกย และแม่กง
- 1.2.4 คำที่มีวรรณยุกต์

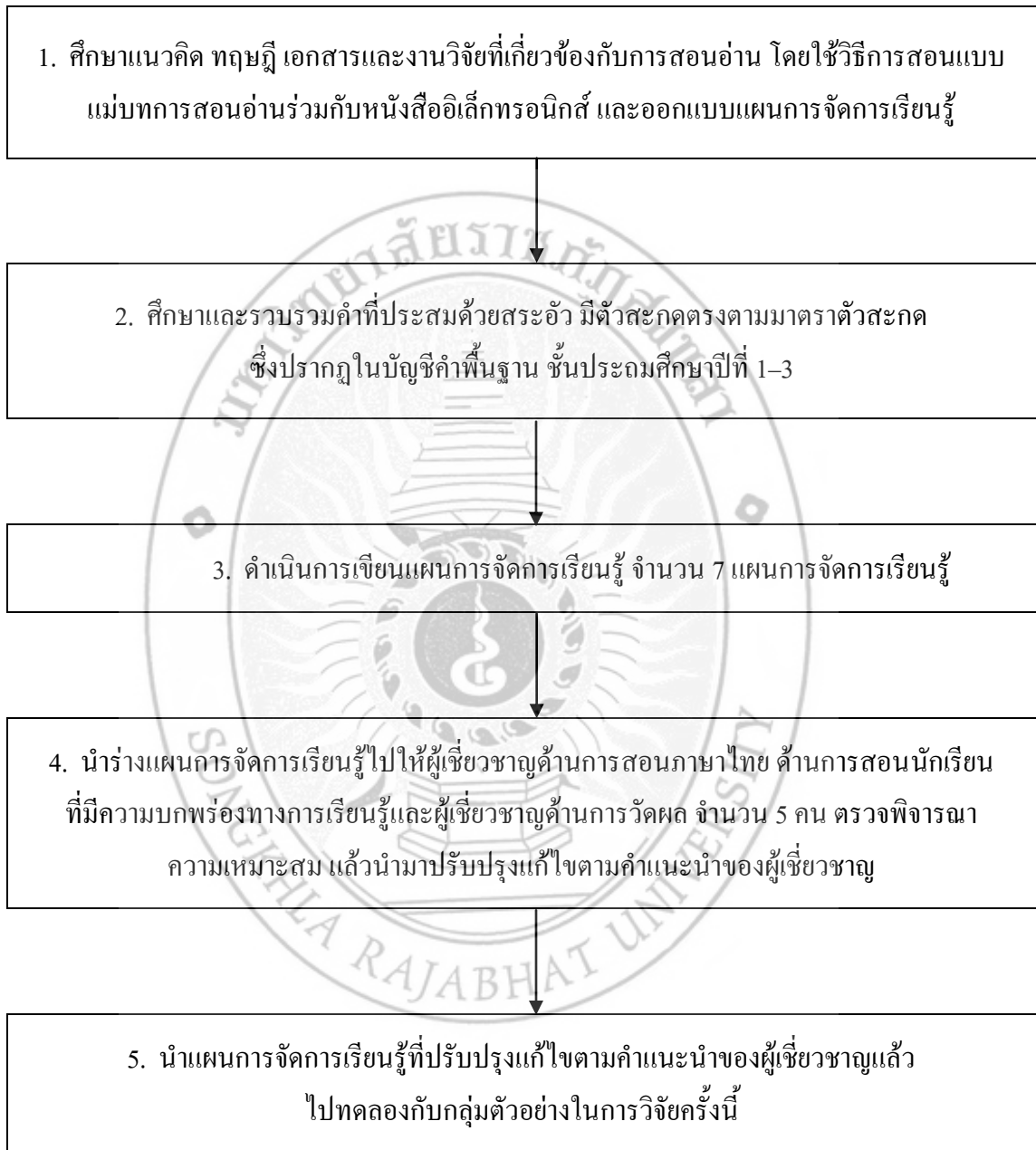
1.3 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแม่บทการสอนอ่านเรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ประกอบไปด้วยมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ ความคิดรวบยอด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน กระบวนการวัดผลประเมินผล

1.4 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน ตรวจพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน กระบวนการวัดผลประเมินผล และนำมาวิเคราะห์ดัชนีค่าความสอดคล้อง (Item of Consistency) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.0 ทุกข้อ

1.5 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปสร้างบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

สรุปการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่าน
ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบและสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนรู้

2.2 วางเค้าโครงเรื่อง บทเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบแม่บทการสอนอ่าน แล้วจัดลำดับเนื้อหาก่อนหลัง

2.3 นำบทเรียนที่จัดลำดับแล้วมาเขียนเป็นบทดำเนินเรื่อง

2.4 นำบทเรียนที่เขียนเป็นบทดำเนินเรื่องมาสร้างเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 5 คน ประเมินด้านการออกแบบบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และนำมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบคุณภาพด้านเนื้อหาและเทคนิคตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้เลือกตอบในช่องแสดงความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดีมาก
4	คะแนน	หมายถึง	มีคุณภาพระดับดี
3	คะแนน	หมายถึง	มีคุณภาพระดับพอใช้
2	คะแนน	หมายถึง	มีคุณภาพระดับควรปรับปรุง
1	คะแนน	หมายถึง	ไม่มีคุณภาพ

เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล (พรชัย หนูแก้ว, 2541)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 2.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีคุณภาพระดับควรปรับปรุง

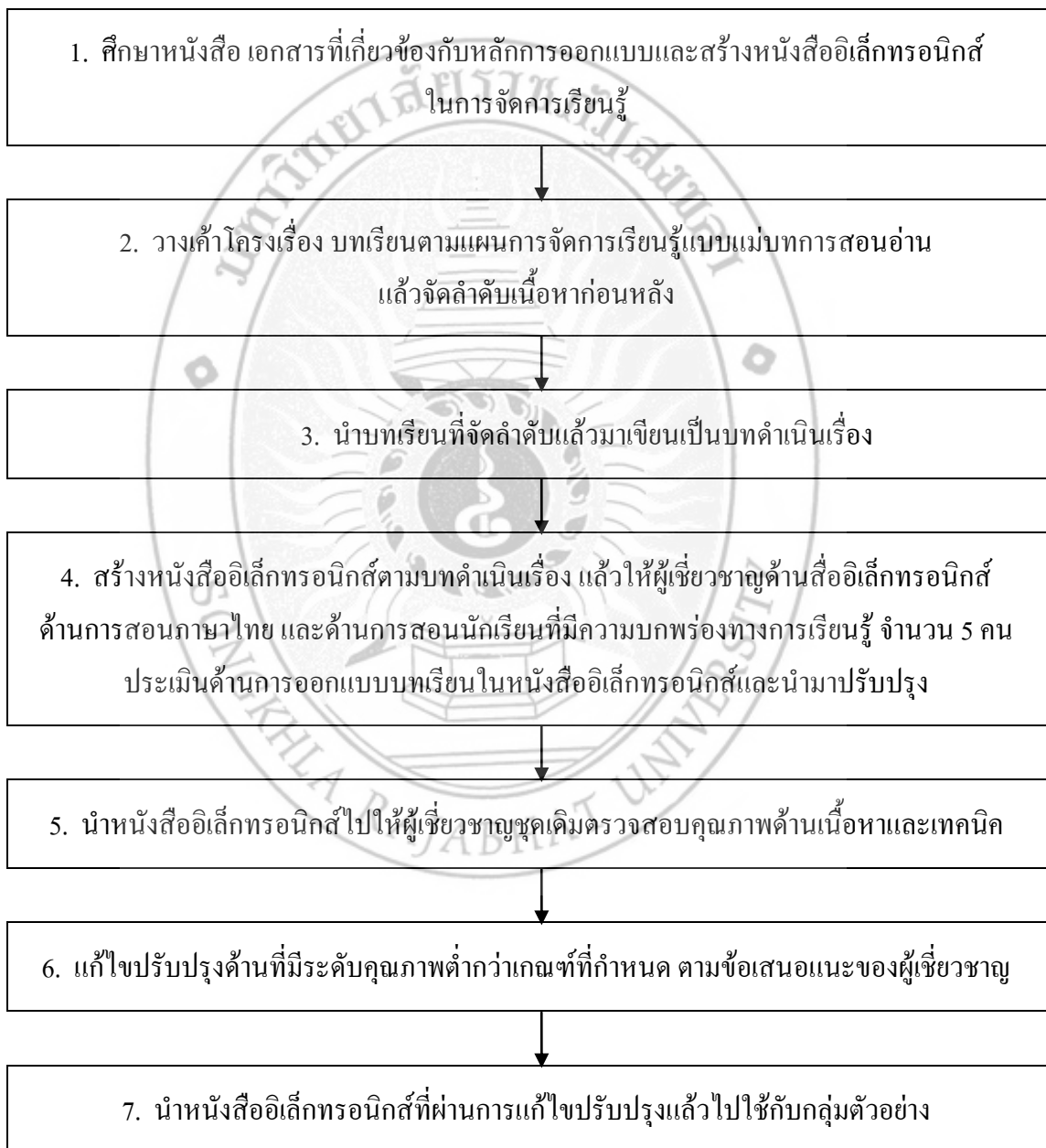
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

เกณฑ์การยอมรับคุณภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละด้านและทั้งฉบับ จะต้องมีความคุณภาพจากผลการประเมินตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ซึ่งหมายถึงหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ต้องมีความคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป จึงจะยอมรับว่ามีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้ในการทดลองได้ ปรากฏว่าได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีความคุณภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ย 4.60 และด้านเทคนิคมีค่าเฉลี่ย 4.63

2.6 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปแก้ไขปรับปรุงในด้านที่มีระดับคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพ 4 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการอ่าน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารการวัดผลประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และการสร้างแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลทางการศึกษาพิเศษของ สรียนิยมธรรม (2542)

3.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

3.3 ศึกษาและรวบรวมคำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นคำพื้นฐานในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีโครงสร้างคำ ดังนี้

3.3.1 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง (ก จ ด ต บ ป อ)

3.3.2 คำที่ประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

3.3.3 คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกด แม่กม กน เกย และแม่กง

3.3.4 คำที่มีวรรณยุกต์

3.4 นำคำที่ได้มาออกแบบและสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจำนวน 1 ชุด เพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำแล้วบันทึกผลการอ่านของนักเรียนลงในแบบบันทึกการอ่าน

3.4.1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำมี ดังนี้

- 1) การอ่านออกเสียงคำ (จำนวน 20 คำ 20 คะแนน)
- 2) อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน
- 3) อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียงอ่าน ให้ 0 คะแนน

3.4.2 เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล เป็นการนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบมาประเมินความสามารถในการอ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555: 5)

18 – 20	คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับดีมาก
16 – 17	คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับดี
14 – 15	คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับปานกลาง
12 – 13	คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับพอใช้
0 – 11	คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับควรปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ รวมจำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสมในการใช้ทดสอบความสามารถด้านการอ่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็น ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 48)

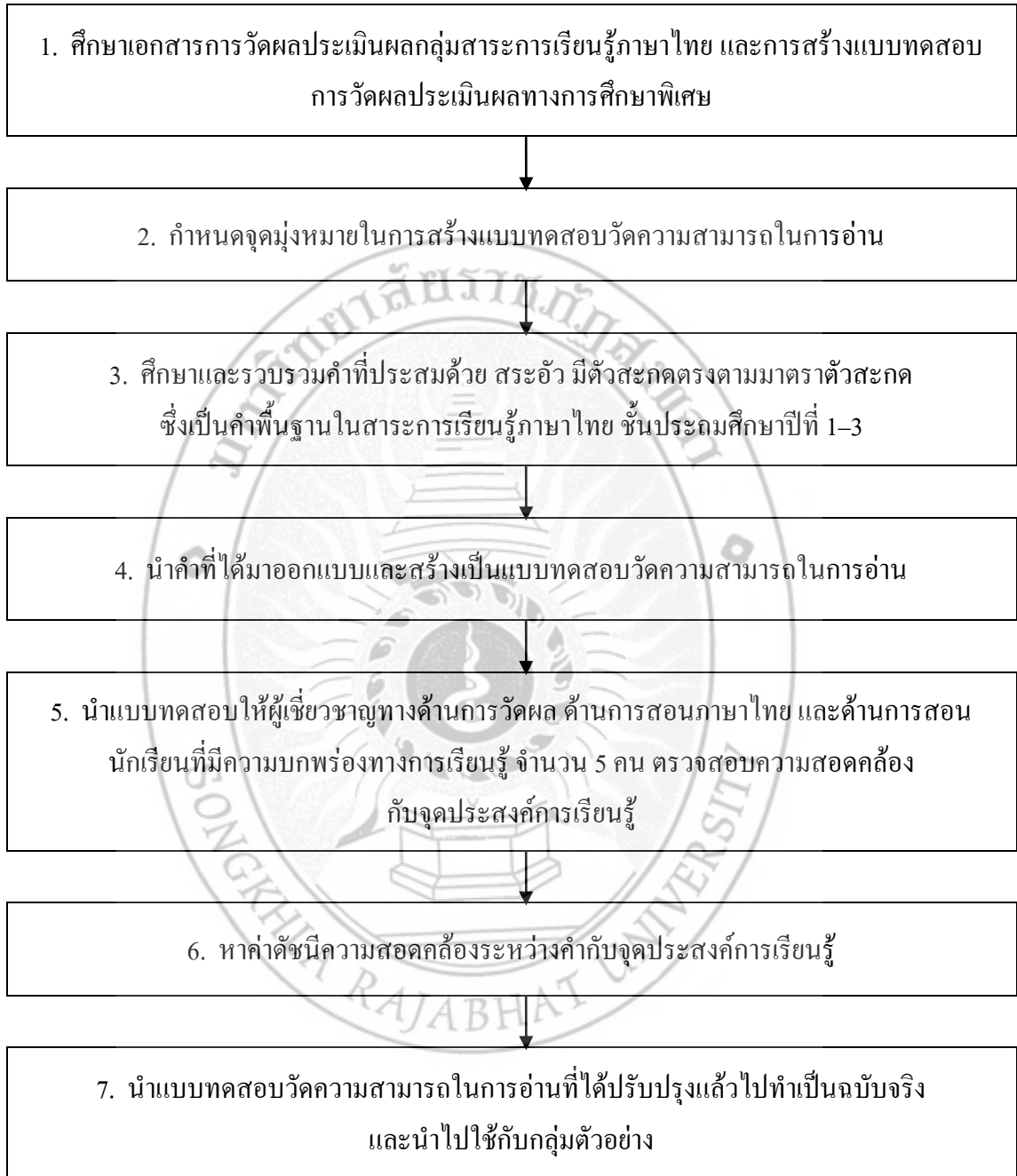
- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามในแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 เลือกใช้คำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1 เป็นคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทุกข้อ

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทำเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน มีขั้นตอนตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการสอนอ่าน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 35 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบความสามารถการอ่านคำที่ประสมด้วย สระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ เก็บเป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 35 ครั้ง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงปฏิทินในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ครั้งที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีสอน
1 – 5	1	คำประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แม่กม	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและอ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และอ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>
6 – 10	2	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แม่กน	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและอ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และอ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีสอน
6 – 10	2	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กน	<p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>
11 – 15	3	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กม แม่กน	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและ อ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และ อ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>
16 – 20	4	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่เกย	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและ อ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และ อ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีสอน
21 – 25	5	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กม แม่กน แม่เกย	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและ อ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และ อ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>
26 – 30	6	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กง	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและ อ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และ อ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม</p>
31 – 35	7	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กม แม่กน แม่เกย แม่กง	<p>ชั้นที่ 1 อ่านเป็นคำประกอบบัตรภาพและ อ่านคำในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 2 ฝึกอ่าน บอกความหมาย ตอบคำถาม และสรุปเรื่องในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ชั้นที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ ผันวรรณยุกต์และ อ่านคำจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์</p>

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เนื้อหา	กิจกรรม/วิธีสอน
31 – 35	7	คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตาม มาตรา แม่กม แม่กน แม่เกย แม่กง	ขั้นที่ 4 กิจกรรมเกมการเรียนรู้และเกมเสริม บทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ขั้นที่ 5 ทบทวนการอ่านโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบ สอนซ่อมเสริม

3. เมื่อสอนครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แล้ว ทดสอบความสามารถการอ่านกับกลุ่มทดลองหลังทดลอง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนเก็บเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนพารามตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2549: 139)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\frac{\sum R}{n}$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1 หาค่ามัธยฐาน (Median) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (พิชิต ฤทธิจักรุญ, 2545: 174)

$$Mdn = \frac{X_N + 1}{2}$$

Mdn แทน มัธยฐานหรือค่ากลาง

X แทน จำนวนคะแนนหรือข้อมูลที่เป็นเลขคู่

$\frac{X_N}{2}$ แทน คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2}$

$\frac{X_N + 1}{2}$ แทน คะแนนตัวที่ $\frac{N}{2} + 1$

2.2.2 ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ, 2543: 152)

$$IQR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ Q_1 แทน ค่าที่ตำแหน่ง 1/4 หรือ 25% หาได้จาก $Q_1 = \frac{N}{4}$

Q_3 แทน ค่าที่ตำแหน่ง 3/4 หรือ 75% หาได้จาก $Q_3 = \left(\frac{N}{4}\right) \times 3$

N แทน จำนวนข้อมูล

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านหลังการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บท การสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ใช้สถิตินอนพาราเมตริกทดสอบของ Wilcoxon Match-Pairs Signed-Rank Test (นิกา ศรีไพโรจน์, 2533: 92)

$$D = Y - X$$

D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
 X แทน คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน
 Y แทน คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน

จัดอันดับค่าความแตกต่างจากค่าน้อยไปหาค่ามาก กำกับอันดับที่ทำด้วยเครื่องหมายบวกหรือเครื่องหมายลบตามลำดับของผลรวมที่น้อยกว่า (โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย) เรียกค่านี้ว่า T (ค่าของผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับที่น้อยกว่า)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

Mnd	แทน	ค่ามัธยฐาน
IQR	แทน	ค่าพิสัยควอไทล์
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการทดสอบของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test
D	แทน	ค่าความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่
X	แทน	คะแนนของการประเมินก่อนการทดลอง
Y	แทน	คะแนนของการประเมินหลังการทดลอง
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกซอน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ที่	เพศ	อายุ	IQ
1	ชาย	9 ปี 7 เดือน	90
2	ชาย	9 ปี 5 เดือน	91
3	หญิง	9 ปี 3 เดือน	92
4	ชาย	11 ปี 2 เดือน	94
5	ชาย	11 ปี 1 เดือน	93
6	หญิง	9 ปี 1 เดือน	96

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 6 คน เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน เพศหญิง จำนวน 2 คน มีอายุระหว่าง 9 ปี 1 เดือน ถึง 11 ปี 2 เดือน มีระดับเชาวน์ปัญญาระหว่าง 90 - 96

2. การศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังสอนโดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง	ระดับคุณภาพ	คะแนนหลัง การทดลอง	ระดับคุณภาพ	คะแนน ที่ต่างกัน
1	5	ต่ำ	16	ดี	11
2	7	ต่ำ	18	ดีมาก	11
3	6	ต่ำ	19	ดีมาก	13
4	7	ต่ำ	18	ดีมาก	11
5	8	ต่ำ	19	ดีมาก	11
6	5	ต่ำ	17	ดี	12
Mdn.	6.50	ต่ำ	18.00	ดีมาก	11.00
IQR	2.0		2.00		1.00

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนสอน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคะแนนตั้งแต่ 5–8 คะแนน มีฐานของกลุ่มเท่ากับ 6.50 คะแนน ค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 2 มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ และหลังการสอนนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน โดยมีคะแนนตั้งแต่ 16–19 คะแนน มีฐานของกลุ่มเท่ากับ 18 คะแนน ค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 2 มีความสามารถในการอ่าน ระดับดีมาก คะแนนที่เพิ่มจากการสอนมีค่าตั้งแต่ 11–13 คะแนน มีฐานของกลุ่ม เท่ากับ 11.00 คะแนน ค่าพิสัยควอไทล์ เท่ากับ 1.00

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกของวิลคอกซอน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

นักเรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง ของคะแนน $D = Y - X$	ลำดับที่ ความแตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	X	Y			บวก	ลบ
1	5	16	11	2.5	+2.5	-
2	7	18	11	2.5	+2.5	-
3	6	19	13	6	+6	-
4	7	18	11	2.5	+2.5	-
5	8	19	11	2.5	+2.5	-
6	5	17	12	5	+5	-
					T = 0*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยควอไทล์ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพารามตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สรุปผล

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังสอน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถในการอ่านคำในภาษาไทย โดยนำข้อดีของวิธีการสอนอ่าน 3 วิธี คือ การสอนอ่านเป็นคำ การสอนแบบสะกดตัวผสมคำ และการสอนโดยใช้บทเรียนจากประสบการณ์ โดยการวิจัยในครั้งนี้นำจุดเด่นของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดในการเรียนรู้รับรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้น สนใจในการเรียนมากขึ้น ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน เพราะเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำที่อ่านได้ อ่านไล่ตัวสะกดได้เอง เมื่อพบคำใหม่ ช่วยย้ำการใช้คำและช่วยให้เด็กจำรูปคำได้แม่นยำขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถอ่านและเรียนรู้เนื้อหาสาระในเล่มได้ตามความสนใจ และความแตกต่างของแต่ละบุคคล สามารถเลือกบทบทเรียนซ้ำ ๆ ได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะได้ด้วยตนเองจากโปรแกรมที่มีอยู่ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัดของธอร์น ไคล์ ที่ว่า สิ่งใดที่เราทำบ่อย ๆ เราจะทำสิ่งนั้นได้ดี จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ถาวรและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญพกา ปัญญาะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบธรรมเนียมการสอนอ่าน (แม่บทการสอนอ่าน) ผลการศึกษาพบว่า สามารถ

ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเอื้อบรรยากาศในการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องตามขั้นตอนของการสอนอ่าน ส่งผลให้ นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ บรูเนอร์ (บันลือ พฤษะวัน, 2538) ที่เชื่อว่าการ เรียนรู้เกิดขึ้นได้ 3 วิธี คือเรียนรู้จากการกระทำ เรียนรู้ด้วยภาพ และเรียนรู้ด้วยสัญลักษณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรา อุ่นใจ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.98/87.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับมากที่สุด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีค่า 0.7602 และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียน โดยใช้วิธี การสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการ สอนในแต่ละขั้นของการใช้แม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสมกับสภาพ ของผู้เรียน มีความชัดเจนเป็นลำดับขั้นต่อเนื่องกันในแต่ละช่วงกิจกรรม เป็นการส่งเสริมและพัฒนา ทักษะทางภาษาของนักเรียนครบทุกด้าน เริ่มตั้งแต่การสอนอ่านให้อ่านได้ นักเรียนได้ฝึกอ่านคำ บอกความหมายของคำในบทเรียน ฝึกอ่านประโยค แล้วฝึกอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องใน บทเรียน เป็นการเรียนรู้จากตัวผู้เรียนเอง สอดคล้องกับ บันลือ พฤษะวัน (2538) ที่ว่า การสอน โดยขยายประสบการณ์ในการอ่าน เป็นการส่งเสริมการอ่านให้นักเรียนอ่าน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อ การอ่านทางสมอง นักเรียนบางคนสามารถอ่านได้ก่อนที่ครูจะสอนและยังสังเกตคำได้ตั้งแต่บทเรียน แรกกว่าคำใดเป็นคำใหม่ ในการอ่านนักเรียนยังสามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจในการอ่านมากขึ้นและยังพบว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเป็นขั้นตอนที่นักเรียน ชอบมากที่สุด สังเกตได้จากการที่นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนุกสนานในการเรียน เพราะในขั้นนี้จะมีกิจกรรมการเล่นที่มีความหมายในการเรียน จากการจัดกิจกรรมพบว่า นักเรียน ได้รับความสนุกสนาน รับการฝึกทักษะด้วยความเต็มใจ การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างธรรมชาติ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาวเรือง ชิงโพธิ์ (2541) ที่พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ รวมทั้งได้รับความรู้ในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่ได้นำเนื้อหาบูรณาการกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย และนักเรียนที่เรียนโดย

ใช้รูปแบบการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กรรมวิธีการสอนอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ยร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา โภคสวัสดิ์ (2550) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 23.25 คิดเป็นร้อยละ 46.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 38.30 คิดเป็นร้อยละ 76.60 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.45 คิดเป็นร้อยละ 44.83 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.70 คิดเป็นร้อยละ 75.66 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญผกา ปัญญา (2552) ที่พบว่า สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเอื้อบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบต่อเนื่องตามขั้นตอนของการสอนอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนุช บัวงาม (2554) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการ์ตูน มีความสามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 23.88 คิดเป็นร้อยละ 47.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 42.04 คิดเป็นร้อยละ 84.08 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียน โดยใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการ์ตูน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 16.52 คิดเป็นร้อยละ 55.07 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.16 คิดเป็นร้อยละ 77.02 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ผู้วิจัยพบประเด็นต่าง ๆ ที่ขอเสนอ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การจะให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จได้ดี ต้องประกอบไปด้วย

1.1 การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น ต้องให้นักเรียนฝึกอ่านบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนอ่านสะกดคำและผันวรรณยุกต์ได้เองเมื่อพบคำใหม่

1.2 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า เมื่อนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ควบคู่กับวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านในทุกขั้นตอนตามลำดับ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรศึกษาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วย สระอัว มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2.2 ควรมีการศึกษาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย

2.3 ควรมีการศึกษาการใช้แม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับตัวแปรอื่น เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ เจตคติต่อการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรมธิการ ทำนองดี. (2553). ผลการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นิตานอีสป 2 ภาษา ที่มีต่อความเข้าใจในการฟังและการอ่านของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กัลยา ธรรมจันทร์. (2554). การใช้ชุดการสอนเรื่อง สระ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา โปธิลักษณ์. (2554). การใช้เกมเสริมทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีปึงเมือง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา โภคสวัสดิ์. (2550). ผลการใช้แม่บทการสอนอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กาญจนา อรุณสุขขุจิ. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: บำรุงสาส์น.
- จิระพันธ์ เดมะ. (2545). “หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book”. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 13 (มกราคม-เมษายน), 1-17.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2525). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). เทคโนโลยีและสื่อการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดวงจันทร์ แก้วเกษเกียรติกุล. (2553). การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนอ่านตามหลักสูตร
ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเวียงน้อยศึกษา อำเภอเวียงน้อย จังหวัด
ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์
การพิมพ์.
- ดาวเรือง ชิงโพธิ์. (2541). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบธรรมเนียมการสอนอ่าน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. (2552). การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- นงนุช บัวงาม. (2554). ผลการใช้แม่บทการสอนอ่านด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านการอ่านต่อความ
สามารถในการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นิตาพร อาจประจัญ. (2553). ทักษะทางการอ่านของเด็กปฐมวัยที่เล่นเกมการศึกษานั้นภาษา.
ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2538). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2545). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2536). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประภาพรรณ หิรัญวัชรพุกษ์. (2545). "E-Books: หนังสืออิเล็กทรอนิกส์". วารสารสารสนเทศ.
3 (กันยายน-ธันวาคม), 43-48.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2539). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร.
_____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
_____. (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
_____. (2546). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. กรุงเทพมหานคร: แวนแก้ว.
_____. (2554). แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: บริษัทดีลิงค์
จำกัด.

- พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์. (2540). **บนเส้นทางอินเทอร์เน็ต**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอชเอ็นกรุ๊ปจำกัด.
- พรชัย หนูแก้ว. (2541). “การประเมินผลจากคะแนนสอบ”. **วารสารวิชาการ**. 4(เมษายน), 61–66.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2545). **หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เข้า ออฟเคอร์มีสท์.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2549). **วิจัยทางการศึกษา “แนวคิดทฤษฎี”**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เทียมฟ้า การพิมพ์.
- เพ็ญผกา ปัญจนะ. (2552). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบกรรมนุญการสอนอ่าน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพฑูริย์ ศรีฟ้า. (2551). **E-Book หนังสือพูดได้**. กรุงเทพมหานคร: ฐานบุ๊ก.
- ภัทรา อุ่นใจ. (2554). **การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัสณี ป็องกัน. (2546). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนูพันธ์ จำปาวงศ์. (2546). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่องจักรวาลและอวกาศระหว่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบการสอนซ่อมเสริมและแบบสถานการณ์จำลอง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). **ประมวลสาระชุดวิชา ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา**. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยี่น ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย. (2546). **ไอซีทีเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. (2543). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- รักพงษ์ วงษ์ธานี. (2546). **เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนโดยการใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีการเรียนต่างกัน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2546). **ไอซีทีเพื่อการศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- โรงเรียนบ้านในถุ้ง. (2555). รายงานผลการประเมินความสามารถตามจุดเน้นสถานศึกษา ปีการศึกษา 2555. นครศรีธรรมราช: ม.ป.ท.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2538). คู่มือคุณครูเพื่อเด็กที่มีปัญหาการเรียน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ที ซี จี พรินติ้ง จำกัด.
- ศศิธร สุกศร. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากในบทเรียนโดยใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี: ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2542). การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ (Assessment in Special Education). กรุงเทพมหานคร: พีเออาร์ที แอนด์พรินติ้ง.
- _____. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: ธนชัยการพิมพ์.
- ศุภสิริ โสมมาเกต. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนโดยโครงการกับการเรียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สงบ เดิมทำรัมย์. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย หน่วยการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรากลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนส โดร์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์.
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย หน่วยที่ 10. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สมุทร เช่นชาวณิช. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร:
 โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการ
 อ่าน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทาง
 การเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ธนรัตน์การพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). เครื่องมือวัดและประเมินความ
 สามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน “อ่านออก”. กรุงเทพมหานคร:
 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สุทิน ทองใสว. (2547). “หนังสืออิเล็กทรอนิกส์”. วารสารวิชาการ. 4(ตุลาคม-ธันวาคม), 47-48.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:
 ไทยวัฒนาพานิช.
- เสมีอน ดงชมพู. (2553). การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้าน
 การอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โรงเรียนบ้านนาสะอาด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- หนึ่งฤทัย รอดพันธ์. (2552). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่าน
 คำที่ประสมของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 มหบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เหมราช ธนะปัทม์. (2548). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง โรคไขเลือดออก ชั้นประถม
 ศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อรุณรัตน์ เดชสุวรรณ. (2556). การศึกษาความสามารถในการอ่านแจกลูกคำตามมาตราตัวสะกด
 ไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 กรณศึกษาโรงเรียนมารีย์านุเคราะห์ จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาศาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Baker, P. (1992). **Electronic books and libraries of the future.** The Electronic Library.
- National Institutes of Health, National Institutes of Neurological Disorders and Stroke. (2007).
What are learning disabilities? NINDS Learning Disabilities Information. (Online).
 from www.ninds.nih.gov, February 23, 2008.

Smith, Corinne Roth. (1994). **Learning Disabilities The Interaction of Learner, Task and Setting.**

Boston: Allyn & Bacon.

U.S. Department of Education. (2006). **Assistance of States for the Education of Children with**

Disabilities and Preschool Grants for Children with Disabilities: Final rule. Federal Register.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุหมาด หมดอคำ ตำแหน่งอาจารย์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
2. ดร.มณีรัตนา โนนห้าวร ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต 2
3. นายวิลาศ ชูช่วย ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4
4. นางอุบลรัตน์ นานาผล ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช
5. นางวรรณี จันทรวีภาค ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4
6. นางปราณี ลีมทอง ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ อดีตครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษมาศ หมัดอาด้า

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐนาสิทธิ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มณีรัตนา โนนห้าวรอ

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐธนาสิทธิ์ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จีวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวิลาศ ชูช่วย

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐนาสิทธิ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอุบลรัตน์ นานาผล

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐธนาสิทธิ์ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จีวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวรรณดี จันทร์วิภาค

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐธนาสิทธิ์ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จีวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ที่ ศธ 0560.06/ว 0101

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

11 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางปราณี ลิ่มทอง

ด้วย นางสุกัญญา พลรัฐนาสิทธิ รหัส 53G1831022 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาวิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.ปรีดา เบ็ญการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศลักษณ์ ทองขาว)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทรศัพท์/โทรสาร 0 7433 6948

<http://bundit.skru.ac.th/>www.facebook.com/gsskru

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คำประสมด้วยสระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กง
วันที่สอน.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

สระ อัว เป็นสระเสียงยาว เป็นสระประสม แทนเสียง /อัว/ เกิดจาก /อู/ + /เอา/ เช่นคำว่า หัว
ตัว ครัว เมื่อมีตัวสะกดคำที่ประสมสระ อัว จะลดรูป กงรูป ว เท่านั้น เช่น บวก ดวง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่กง ได้
ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แม่กง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 สอนให้อ่านได้

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ครูนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนว่าในภาพคือรูปอะไร เมื่อนักเรียนตอบแล้ว
ครูให้นักเรียนพูดคำนั้นอีกครั้งตามครู
3. ครูนำบัตรคำซึ่งประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กง มาคู่กับ
บัตรภาพ แล้วครูอ่านนำนักเรียนและนักเรียนอ่านตามครู

4. ครูนำบัตรคำซึ่งประกอบด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กง ให้นักเรียนอ่าน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูจะนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนอ่าน ทำเช่นนี้จนกว่านักเรียนจะอ่านคำนั้นได้
5. นักเรียนฝึกอ่านคำซึ่งประกอบด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กง จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

<p>คำที่ประกอบด้วยสระอัว</p> <p>เราเริ่มเรียนกันเลย... ขึ้นสอนให้อ่านได้</p> <p>คำที่ประกอบด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กง</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
<p>คำที่ประกอบด้วยสระอัว</p> <p>หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กง</p> <p>ตวง</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>

คำที่ประสมด้วยสระอັว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กง

ดวง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอັว

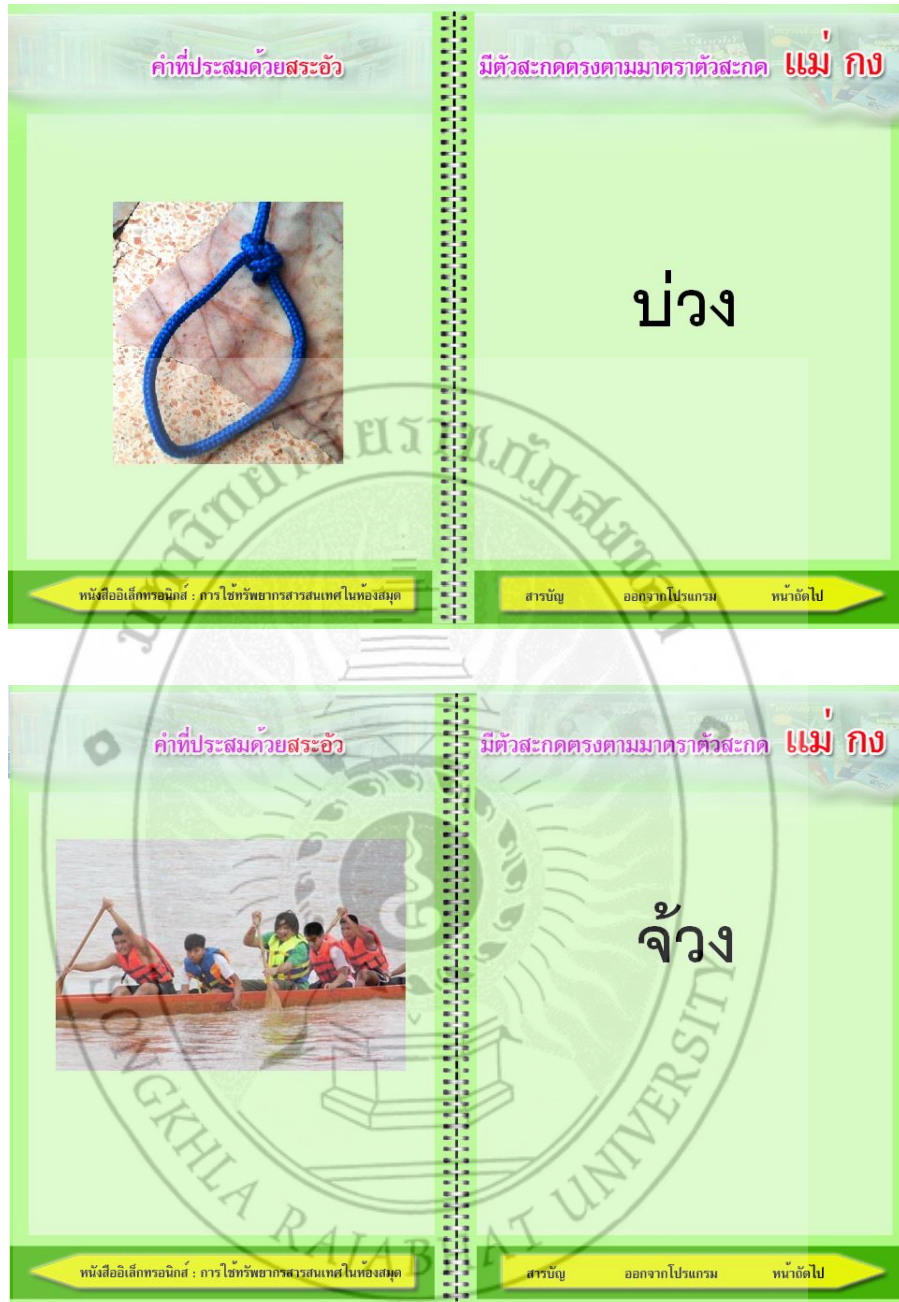
มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กง

ด้วง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

ขั้นที่ 2 ใช้ประโยชน์จากการอ่าน

นำเรื่องหรือข้อความที่ประกอบไปด้วยคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ซึ่งนักเรียนอ่านได้ และคำที่ประสมด้วยสระอັว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กิง ในขั้นที่ 1 มาให้นักเรียนอ่านและช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น

1. บอกความหมายของคำและประโยคที่อ่าน
2. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

<p>คำที่ประสมด้วยสระอັว</p> <p>ขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอັว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
--	---

<p>คำที่ประสมด้วยสระอັว</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>แม่ตวงน้ำ</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอັว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>ตวงจันทร์โต</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
--	--

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p>
<p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p>	<p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p>
<p>ฟิชชอบด้วง</p>	<p>ยาทำเชือกบ่วง</p>
	
<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>

ขั้นที่ 3 ขยายประสบการณ์จากการอ่าน

1. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำประสมด้วย สระอัว ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กิง ในขั้นที่ 1 และ 2
2. นำคำจากขั้นที่ 1 และ 2 มาฝึกผันวรรณยุกต์
3. ฝึกอ่านคำและประโยคซึ่งเป็นคำที่ประสมด้วย สระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กิง จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p>
<p>ขั้นขยายประสบการณ์จากการอ่าน</p>	
<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>

<p>คำที่ประสมด้วยสระอັ</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>พีชอบด้วง</p> <p>ยาทำเชือกบ่วง</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอັ ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>แม่ตวงน้ำ</p> <p>ตวงจันทร์โต</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
<p>คำที่ประสมด้วยสระอັ</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>พีชอบด้วง</p> <p>ยาทำเชือกบ่วง</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอັ ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>แม่ตวงน้ำ</p> <p>ตวงจันทร์โต</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>

ขั้นที่ 4 จัดกิจกรรมหลากหลาย

1. จัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้ โดยครูให้นักเรียนเล่นเกม ฉันคือใคร ด้วยการให้นักเรียนส่งบัตรคำ พร้อมร้องเพลงประกอบ ถ้าเพลงหยุด บัตรคำอยู่ที่ใคร นักเรียนคนนั้นจะต้องเป็นผู้อ่านคำในบัตรคำ หากนักเรียนอ่านได้ถูกต้องครูกล่าวชมเชย หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูคอยบอกนักเรียนและถามใหม่จนกว่านักเรียนจะอ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนทำกิจกรรมเกมเสริมบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

ชั้นกิจกรรมหลากหลาย

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

เลือกภาพที่ขาดหายไปให้ตรงกับคำที่กำหนด

ด้วง

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

ขั้นที่ 5 สรุป ทบทวน ซ่อมเสริม

1. ครูทดสอบความรู้ประจำบทเรียน
2. นักเรียนแสดงผลงาน
3. ครูจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน
4. นักเรียนที่ผ่านการประเมินทบทวนกิจกรรมการอ่านโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ชุดคำที่ประสมด้วย สระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชุดคำที่ประสมด้วย สระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ

การวัดผลและประเมินผล

วิธีการ

1. ประเมินความสามารถในการอ่าน
2. สังเกตการร่วมกิจกรรม

เครื่องมือวัด

1. แบบประเมินความสามารถในการอ่าน
2. แบบสังเกต

เกณฑ์การประเมิน

อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง	ให้ 1 คะแนน
อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียงอ่าน	ให้ 0 คะแนน

ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกหลังการสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค /แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสุกัญญา พลรัฐชนาสีทิพย์)

...../...../.....

ตัวอย่างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
คำที่ประสมด้วยสระ อัว มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

มาตราตัวสะกด **แม่ กิ่ง**

สุกัญญา พลรัฐนาสิทธ์
สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

คำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด **แม่ กิ่ง**

เราเริ่มเรียนกันเลย...ชั้นสอนให้อ่านได้

คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หนี้อัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอັว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

ดวง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ

ออกจากโปรแกรม

หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอັว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

ดวง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ

ออกจากโปรแกรม

หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอัว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

ด้วง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ

ออกจากโปรแกรม

หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอัว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

บ่วง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ

ออกจากโปรแกรม

หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอัว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

จ้วง

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ : การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอัว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง

ขั้นใช้ประโยชน์จากการอ่าน

คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>แม่ตวงน้ำ</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>ดวงจันทร์โต</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
--	---

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>พืชชอบด้วง</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>ฟังแล้วคำตอบคำถามคุณครู</p> <p>ยาทำเชือกบ่วง</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
---	---

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด **แม่ กิง**

ขยายประสบการณ์จากการอ่าน

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว

มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด **แม่ กิง**

เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ

ฟี่ชอบด้วง

ย่าทำเชือกบ่วง

เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ

แม่ตวงน้ำ

ตวงจันทร์โต

คำที่ประสมด้วยสระอ้าว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>พืชอบดั่ง</p> <p>ย่าทำเชือกบ่วง</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>เลือกอ่านคำและประโยคที่ตรงกับภาพ</p> <p>แม่ดวงน้ำ</p> <p>ดวงจันทร์โต</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
--	--

<p>คำที่ประสมด้วยสระอัว</p> <p>ขั้นกิจกรรมหลากหลาย</p> <p>คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด</p>	<p>มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กิง</p> <p>สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป</p>
--	---

คำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด **แม่ กิง**

เลือกภาพที่ข้างหายไปให้ตรงกับคำที่กำหนด

ดัวง

คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

คำที่ประสมด้วยสระอัว มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด **แม่ กิง**

เลือกภาพที่ข้างหายไปให้ตรงกับคำที่กำหนด

ตววง

คำที่ประสมด้วยสระอัว ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกด สารบัญ ออกจากโปรแกรม หน้าถัดไป

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน

คู่มือการใช้แบบทดสอบ

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ความมุ่งหมายของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอนอ่าน โดยใช้วิธีสอนแบบแม่บทการสอนอ่านร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

การตรวจการให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำมี ดังนี้
การอ่านออกเสียงคำ (จำนวน 20 คำ 20 คะแนน)

1. อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง	ให้ 1	คะแนน
2. อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียงอ่าน	ให้ 0	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล

18 – 20 คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับดีมาก
16 – 17 คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับดี
14 – 15 คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับปานกลาง
12 – 13 คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับพอใช้
0 – 11 คะแนน	หมายถึง	มีผลการอ่านระดับควรปรับปรุง

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

กวน

จวน

ดวง

ตวง

บวม

บ่วง

ขวน

ขวย

ด่วน

บัวง

บัวน

บัวย

ด้วย

ด้วย

ด้วย

ด้วย

อ้วน

จ้วง

บวช

จ้วง⁺

แบบบันทึกการอ่าน ประเมินความสามารถในการอ่านคำ

ชื่อนักเรียน.....	ชั้น.....
สถานศึกษา.....	
วันที่ทดสอบ.....	ผู้ทดสอบ.....
☐ ทดสอบก่อนเรียน ☐ ทดสอบก่อนเรียน คะแนนที่ได้.....คะแนน	

คำชี้แจง ครูให้นักเรียนอ่านคำในแบบทดสอบ จำนวน 20 คำ
 อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน
 อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียงอ่าน ให้ 0 คะแนน

คำที่	คำ	คะแนน	
		ถูกต้อง (1)	ไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียง (0)
1	กวน		
2	จวน		
3	ดวง		
4	ตวง		
5	บวม		
6	ปวง		
7	อวน		
8	อวย		
9	คววน		
10	บ่วง		
11	ป่วน		
12	ป้วย		

คำที่	คำ	คะแนน	
		ถูกต้อง (1)	ไม่ถูกต้องหรือไม่ออกเสียง (0)
13	ด้วย		
14	ด้วย		
15	บ้าน		
16	ด้วย		
17	อ้วน		
18	จ้วง		
19	บ๊วย		
20	จ้วง		
รวมคะแนน			

ระดับความสามารถในการอ่านคำของนักเรียน

- 18 – 20 คะแนน หมายถึง มีผลการอ่านระดับดีมาก
- 16 – 17 คะแนน หมายถึง มีผลการอ่านระดับดี
- 14 – 15 คะแนน หมายถึง มีผลการอ่านระดับปานกลาง
- 12 – 13 คะแนน หมายถึง มีผลการอ่านระดับพอใช้
- 0 – 11 คะแนน หมายถึง มีผลการอ่านระดับควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสุกัญญา พลรัฐนาสิทธิ)

...../...../.....

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบแม่บท การสอนอ่าน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
จุดประสงค์การเรียนรู้								
1. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3. ระบุสิ่งที่ต้องการ ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
สาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้								
1. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3. เหมาะสมกับ เวลาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
กระบวนการจัด								
การเรียนรู้								
1. เป็นไปตามขั้นตอนการสอนโดยวิธีแม่บทการสอนอ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3. พัฒนาผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
สื่อการสอน								
1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3. สอดคล้องกับสาระสำคัญและสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
5. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การวัดและประเมินผล								
การเรียนรู้								
1. มีความชัดเจนเข้าใจ ง่ายและเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3. สอดคล้องกับ สาระสำคัญและ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
4. สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
5. สามารถวัดผลและ ประเมินผลสิ่งที่ ระบุได้	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)		
	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.40	.54	ดี
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	4.80	.44	ดีมาก
3. หัวข้อเหมาะสม	4.60	.54	ดีมาก
4. การเรียงลำดับของเนื้อหาเหมาะสม	4.60	.54	ดีมาก
5. ความเหมาะสมของเนื้อหากับผู้เรียน	4.80	.44	ดีมาก
6. ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.40	.54	ดี
7. จำนวนข้อในแบบฝึกหัดเหมาะสม	4.60	.54	ดีมาก
รวม	4.60	.49	ดีมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)		
	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
ภาพประกอบ			
1. ความชัดเจน สีสีนของภาพ	4.60	.54	ดีมาก
2. ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย	4.80	.44	ดีมาก
3. ความสัมพันธ์ของภาพกับคำบรรยาย	4.60	.54	ดีมาก
ตัวอักษร			
1. ความเหมาะสมรูปแบบของตัวอักษร	4.60	.54	ดีมาก
2. ความเหมาะสมขนาดของตัวอักษร	4.80	.44	ดีมาก
3. ความเหมาะสมของสีตัวอักษรกับพื้นหลังภาพ	4.40	.54	ดี
สี			
1. สีของภาพมีความเหมาะสม	4.60	.54	ดีมาก
2. สีของตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.80	.44	ดีมาก
3. สีของพื้นหลังมีความเหมาะสม	4.60	.54	ดีมาก
อื่น ๆ			
1. การจัดหน้า การวางองค์ประกอบและสีโดยรวม	4.60	.44	ดีมาก
2. รูปแบบการปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงเนื้อหา	4.40	.54	ดี
3. ขั้นตอนวิธีการใช้งานง่าย	4.80	.44	ดีมาก
รวม	4.63	.48	ดีมาก

ตาราง 9 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ที่	คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	กวน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
2	จวน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
3	ดวง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
4	ดวง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
5	บวม	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
6	ปวง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
7	อวน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
8	อวย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
9	ค่วน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
10	บ่วง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
11	ป่วน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
12	ปวย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
13	ค้วย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
14	ค้วง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
15	บ้วน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
16	ค่วน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
17	อ้วน	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
18	จ้วง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
19	บ้วย	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้
20	จ้วง	+1	+1	+1	+1	+1	+5	+1	ใช้ได้